

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2019/C 270/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v <i>Úradnom vestníku Európskej únie</i>	1
---------------	---	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2019/C 270/02	Vec C-458/15: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 20. júna 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Saarbrücken — Nemecko) — trestné konanie proti K.P. (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Boj proti terorizmu — Obmedzujúce opatrenia prijaté proti určitým osobám a subjektom — Zmrazenie finančných prostriedkov — Spoločná pozícia 2001/931/SZBP — Článok 1 ods. 4 a 6 — Nariadenie (ES) č. 2580/2001 — Článok 2 ods. 3 — Rozhodnutie Rady ponechávajúce organizáciu na zozname osôb, skupín a subjektov zapojených do teroristických činov — Platnosť)	2
2019/C 270/03	Vec C-612/16: Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 19. júna 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Spojené kráľovstvo) — C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Antidumping — Výklad a platnosť nariadenia o opätovnom uložení antidumpingových ciel po vyhlásení rozsudku Súdneho dvora o vyhlásení neplatnosti — Právny základ — Zákaz spätnej účinnosti — Premlčanie)	3

2019/C 270/04	Vec C-591/17: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 18. júna 2019 — Rakúska republika/Spolková republika Nemecko (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Články 18, 34, 56 a 92 ZFEÚ — Právna úprava členského štátu, ktorá stanovuje poplatok za používanie infraštruktúry pre osobné motorové vozidlá — Situácia, v ktorej si môžu majitelia vozidiel registrovaných v tomto členskom štáte uplatniť daňovú úľavu na daň z motorových vozidiel vo výške zodpovedajúcej tomuto poplatku)	4
2019/C 270/05	Vec C-607/17: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 19. júna 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Högsta förvaltningsdomstolen — Švédsko) — Skatteverket/Memira Holding AB (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Daň z príjmov právnických osôb — Skupina spoločností — Sloboda usadiť sa — Odpočítanie strát dcérskej spoločnosti nerezidenta — Pojem „konečné straty“— Prevzatie dcérskej spoločnosti materskou spoločnosťou prostredníctvom zlúčenia — Právna úprava štátu sídla dcérskej spoločnosti, ktorá umožňuje odpočítanie strát v rámci zlúčenia len tomu subjektu, ktorému vznikli)	5
2019/C 270/06	Vec C-608/17: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 19. júna 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Högsta förvaltningsdomstolen — Švédsko) — Skatteverket/Holmen AB (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Daň z príjmov právnických osôb — Skupina spoločností — Sloboda usadiť sa — Odpočítanie strát dcérskej spoločnosti nerezidenta — Pojem „konečné straty“— Uplatnenie na dcérsku spoločnosť nižšieho stupňa — Právna úprava štátu sídla materskej spoločnosti vyžadujúca priame vlastníctvo dcérskej spoločnosti — Právna úprava štátu sídla dcérskej spoločnosti obmedzujúca započítanie strát a zakazujúca ho v roku likvidácie).....	6
2019/C 270/07	Vec C-660/17 P: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 19. júna 2019 — RF/Európska komisia (Odvolyanie — Žaloba o neplatnosť — Podanie žaloby faxom — Podanie originálu žaloby do kancelárie Všeobecného súdu po uplynutí lehoty — Zdržanie pri poštovom doručovaní — Inštitút „náhody alebo vyššej moci“).....	7
2019/C 270/08	Vec C-682/17: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 20. júna 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Berlin — Nemecko) — ExxonMobil Production Deutschland GmbH/Bundesrepublik Deutschland (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Životné prostredie — Smernica 2003/87/ES — Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov — Zariadenie na spracovanie zemného plynu — Zachytávanie síry — „Clausov proces“— Výroba elektrickej energie vo vedľajšej jednotke — Výroba tepla — Vlastné emisie oxidu uhličitého (CO2) — Článok 2 ods. 1 — Pôsobnosť — Príloha I — Činnosť „spaľovania palív“— Článok 3 písm. u) — Pojem „výrobca elektrickej energie“— Článok 10a ods. 3 a 4 — Prechodný režim harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót — Rozhodnutie 2011/278/EÚ — Pôsobnosť — Článok 3 písm. c) — Pojem „podzariadenie spojené s referenčným štandardom tepla“)	7
2019/C 270/09	Vec C-1/18: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 20. júna 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākā tiesa — Lotyšsko) — „Oribalt Riga“ SIA, predtým „Oriola Riga“ SIA/Valsts ieņēmumu dienests (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Colná únia — Nariadenie (EHS) č. 2913/92 — Článok 30 ods. 2 písm. b) a c) — Nariadenie (EHS) č. 2454/93 — Článok 152 ods. 1 písm. a) a b) — Určenie colnej hodnoty tovaru — Pojem „podobný tovar“— Lieky — Zohľadnenie každého faktora, ktorý môže mať vplyv na hospodársku hodnotu dotknutého lieku — Lehota deväťdesiatich dní, v ktorej sa má dovážaný tovar predať v Európskej únii — Závazná lehota — Nezohľadnenie obchodných zliav).....	8
2019/C 270/10	Vec C-41/18: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 19. júna 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Taliansko) — Meca Srl/Comune di Napoli (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Verejné obstarávanie — Smernica 2014/24/EÚ — Článok 57 ods. 4 písm. c) a g) — Verejné obstarávanie na služby — Nepovinné dôvody vylúčenia z účasti na postupe verejného obstarávania — Závažné odborné pochybenie spochybňujúce bezúhonnosť hospodárskeho subjektu — Predčasné ukončenie predchádzajúcej zmluvy v dôsledku nedostatkov pri jej plnení — Podanie žaloby, ktoré až do skončenia súdneho konania bráni verejnému obstarávateľovi v posúdení porušenia zmluvy)	9

2019/C 270/11	Vec C-72/18: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 20. júna 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado Contencioso-Administrativo no 1 de Pamplona — Španielsko) — Daniel Ustariz Aróstegui/Departamento de Educación del Gobierno de Navarra (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálna politika — Smernica 1999/70/ES — Rámcová dohoda o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP — Doložka 4 bod 1 — Zásada nediskriminácie — Verejný sektor vzdelávania — Vnútroštátne predpisy priznávajúce príplatok k platu jedine učiteľom zamestnaným v rámci pracovnoprávneho vzťahu na dobu neurčitú ako stáli úradníci — Vylúčenie učiteľov zamestnaných ako zmluvní zamestnanci na dobu určitú vo verejnoprávnom režime — Pojem „objektívne dôvody“ — Prvky vlastné postaveniu stáleho úradníka)	10
2019/C 270/12	Vec C-100/18: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 20. júna 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo — Španielsko) — Línea Directa Aseguradora SA/Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel — Smernica 2009/103/ES — Článok 3 prvý odsek — Pojem „prevádzka vozidiel“ — Škoda na majetku spôsobená na nehnuteľnosti požiarom vozidla stojaceho v súkromnej garáži tejto nehnuteľnosti — Krytie povinným poistením)	11
2019/C 270/13	Vec C-291/18: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 20. júna 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel București — Rumunsko) — Grup Servicii Petroliere SA/Agentia Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH) — Smernica 2006/112/ES — Článok 148 písm. a) a c) — Oslobodenie od dane pri medzinárodnej doprave — Dodanie samozdvíhacích námorných vrtných plošín — Pojem „plavidlá určené na plavbu na otvorenom mori“ — Rozsah)	12
2019/C 270/14	Vec C-404/18: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 20. júna 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Arbeidsrechtbank Antwerpen — Belgicko) — Tine Vandebon, Jamina Hakelbracht, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen/WTG Retail BVBA (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálna politika — Smernica 2006/54/ES — Rovnosť zaobchádzania s mužmi a so ženami — Prístup k zamestnaniu a pracovné podmienky — Článok 24 — Ochrana pred postihujúcimi opatreniami — Odmietnutie uchádzačky o zamestnanie z dôvodu jej tehotenstva — Zamestnanec, ktorý intervenoval v prospech tejto uchádzačky — Prepustenie zamestnanca)	12
2019/C 270/15	Vec C-313/19 P: Odvolanie podané 15. apríla 2019: Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) zo 14. februára 2019 vo veci T-125/18, Associazione GranoSalus/Komisija	13
2019/C 270/16	Vec C-336/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Grondwettelijk Hof (Belgicko) 18. apríla 2019 — Centraal Israëlitisch Consistorie van België a i., Unie Moskeeën Antwerpen VZW, Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG, KH, Executief van de Moslims van België a i., Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België, Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW a i., ďalší účastníci konania: LI, Vlaamse regering, Waalse regering, Kosher Poultry BVBA a i., Centraal Israëlitisch Consistorie van België a i., Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)	15
2019/C 270/17	Vec C-360/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Holandsko) 3. mája 2019 — Crown Van Gelder BV/Autoriteit Consument en Markt	16
2019/C 270/18	Vec C-361/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Holandsko) 3. mája 2019 — De Ruiter vof/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	17
2019/C 270/19	Vec C-372/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Belgicko) 10. mája 2019 — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)/Weareone.World BVBA, Wecandance NV	17
2019/C 270/20	Vec C-384/19: Žaloba podaná 16. mája 2019 — Európska komisia/Španielske kráľovstvo	18

2019/C 270/21	Vec C-387/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Raad van State (Belgicko) 17. mája 2019 — RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel/Vlaams Gewest	19
2019/C 270/22	Vec C-388/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugalsko) 17. mája 2019 — MK/Autoridade Tributária e Aduaneira	20
2019/C 270/23	Vec C-392/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 21. mája 2019 — VG Bild-Kunst/Stiftung Preußischer Kulturbesitz	20
2019/C 270/24	Vec C-401/19: Žaloba podaná 24. mája 2019 — Poľská republika/Európsky parlament, Rada Európskej únie	21
2019/C 270/25	Vec C-403/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko) 24. mája 2019 — Société Générale SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics	22
2019/C 270/26	Vec C-437/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour administrative (Luxembursko) 31. mája 2019 — État du Grand-duché de Luxembourg/L	23
2019/C 270/27	Vec C-441/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Holandsko) 12. júna 2019 — TQ/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	24
2019/C 270/28	Vec C-445/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Østre Landsret (Dánsko) 6. júna 2019 — Viasat Broadcasting UK Ltd/TV 2/Danmark A/S, Dánske kráľovstvo	24
2019/C 270/29	Vec C-475/19 P: Odvolanie podané 20. júna 2019: Spolková republika Nemecko proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) z 10. apríla 2019 vo veci T-229/17, Spolková republika Nemecko/Európska komisia	25
2019/C 270/30	Vec C-498/19 P: Odvolanie podané 27. júna 2019: Rumunsko proti uzneseniu Všeobecného súdu (ôsma komora) z 30. apríla 2019 vo veci T-530/18, Rumunsko/Komisia	27
Všeobecný súd		
2019/C 270/31	Vec T-488/18: Žaloba podaná 17. júna 2019 — XC/Komisia	29
2019/C 270/32	Vec T-236/19: Žaloba podaná 8. apríla 2019 — Le Comité de Douzelage de Houffalize/Komisia a EACEA	30
2019/C 270/33	Vec T-297/19: Žaloba podaná 6. mája 2019 — Dragomir/Komisia	31
2019/C 270/34	Vec T-330/19: Žaloba podaná 31. mája 2019 — PNB Banka a iní/ECB	32
2019/C 270/35	Vec T-344/19: Žaloba podaná 10. júna 2019 — Front Polisario/Rada	33
2019/C 270/36	Vec T-356/19: Žaloba podaná 12. júna 2019 — Front Polisario/Rada	35

2019/C 270/37	Vec T-358/19: Žaloba podaná 13. júna 2019 — Groupe Canal +/Komisia	35
2019/C 270/38	Vec T-367/19: Žaloba podaná 19. júna 2019 — Camerin/Komisnia	36
2019/C 270/39	Vec T-368/19: Žaloba podaná 18. júna 2019 — Datenlotsen Informationssysteme/Komisnia	37
2019/C 270/40	Vec T-375/19: Žaloba podaná 20. júna 2019 — Pisoni/Parlament	39
2019/C 270/41	Vec T-377/19: Žaloba podaná 21. júna 2019 — Topcart/EUIPO — Carl International (TC CARL)	39
2019/C 270/42	Vec T-378/19: Žaloba podaná 21. júna 2019 — Topcart/EUIPO — Carl International (TC CARL)	40
2019/C 270/43	Vec T-379/19: Žaloba podaná 21. júna 2019 — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation/EUIPO (Serviceplan)	41
2019/C 270/44	Vec T-380/19: Žaloba podaná 21. júna 2019 — Service Gruppe für innovative Kommunikation/EUIPO (Serviceplan Solution)	42
2019/C 270/45	Vec T-381/19: Žaloba podaná 21. júna 2019 — adpGauselmann/EUIPO — Gameloft (City Mania)	43
2019/C 270/46	Vec T-382/19: Žaloba podaná 25. júna 2019 — Turk Hava Yollari/EUIPO — Sky (skylife)	44
2019/C 270/47	Vec T-383/19: Žaloba podaná 21. júna 2019 — CI a i./Parlament a Rada	45
2019/C 270/48	Vec T-385/19: Žaloba podaná 25. júna 2019 — Mazzone/Parlament	46
2019/C 270/49	Vec T-388/19: Žaloba podaná 28. júna 2019 — Puigdemont i Casamajó a Comín i Oliveres/Parlament	47
2019/C 270/50	Vec T-389/19: Žaloba podaná 27. júna 2019 — Coppo Gavazzi/Parlament	48
2019/C 270/51	Vec T-390/19: Žaloba podaná 27. júna 2019 — Muscardini/Parlament	50
2019/C 270/52	Vec T-391/19: Žaloba podaná 27. júna 2019 — Vinci/Parlament	50
2019/C 270/53	Vec T-392/19: Žaloba podaná 27. júna 2019 — Mantovani/Parlament	51
2019/C 270/54	Vec T-400/19: Žaloba podaná 28. júna 2019 — Iccrea Banca/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií	52

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

(2019/C 270/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 263, 5.8.2019

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 255, 29.7.2019

Ú. v. EÚ C 246, 22.7.2019

Ú. v. EÚ C 238, 15.7.2019

Ú. v. EÚ C 230, 8.7.2019

Ú. v. EÚ C 220, 1.7.2019

Ú. v. EÚ C 213, 24.6.2019

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 20. júna 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Saarbrücken — Nemecko) — trestné konanie proti K.P.

(Vec C-458/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Boj proti terorizmu — Obmedzujúce opatrenia prijaté proti určitým osobám a subjektom — Zmrazenie finančných prostriedkov — Spoločná pozícia 2001/931/SZBP — Článok 1 ods. 4 a 6 — Nariadenie (ES) č. 2580/2001 — Článok 2 ods. 3 — Rozhodnutie Rady ponechávajúce organizáciu na zozname osôb, skupín a subjektov zapojených do teroristických činov — Platnosť)

(2019/C 270/02)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Saarbrücken

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

K.P.

Výrok rozsudku

1. Skúmanie prejudiciálnej otázky neodhalilo žiadnu skutočnosť takej povahy, ktorá by ovplyvnila platnosť:

— rozhodnutia Rady 2007/445/ES z 28. júna 2007, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušujú rozhodnutia 2006/379/ES a 2006/1008/ES,

— rozhodnutia Rady 2007/868/ES z 20. decembra 2007, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2007/445/ES,

- rozhodnutia Rady 2008/583/ES z 15. júla 2008, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2007/868/ES, a
 - rozhodnutia Rady 2009/62/ES z 26. januára 2009, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2008/583/ES.
2. Nariadenie Rady (ES) č. 501/2009 z 15. júna 2009, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2009/62/ES, je neplatné v rozsahu, v akom sa ním ponechávajú Tigre oslobodenia tamilského ľlamu na zozname uvedenom v článku 2 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 2580/2001 z 27. decembra 2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu.

(¹) Ú. v. EÚ C 354, 26.10.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 19. júna 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Spojené kráľovstvo) — C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Vec C-612/16) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Antidumping — Výklad a platnosť nariadenia o opätovnom uložení antidumpingových ciel po vyhlásení rozsudku Súdneho dvora o vyhlásení neplatnosti — Právny základ — Zákaz spätnej účinnosti — Premlčanie)

(2019/C 270/03)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: C & J Clark International Ltd

Žalovaný: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Výrok rozsudku

1. Preskúmanie otázok platnosti, ktoré boli položené Súdnemu dvoru, neodhalil žiadnu skutočnosť, ktorou by mohla byť dotknutá platnosť vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2016/1395 z 18. augusta 2016, ktorým sa opätovne ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá predbežné clo uložené na dovoz určitej obuvi so zvrškom z usne s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, ktorú vyrábajú spoločnosti Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Koton Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd. a Win Profile Industries Ltd, a vykonáva sa rozsudok Súdneho dvora v spojených veciach C-659/13 a C-34/14, ani platnosť vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2016/1647 z 13. septembra 2016, ktorým sa opätovne ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou

sa vyberá predbežné clo uložené na dovoz určitej obuvi so zvrškom z usne s pôvodom vo Vietname a vyrobenej spoločnosťami Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (akciová spoločnosť Megastar), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd. a jej prepojenou spoločnosťou Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd., Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, a ktorým sa vykonáva rozsudok Súdneho dvora v spojených veciach C-659/13 a C-34/14.

2. Režim premlčania podľa článku 221 ods. 3 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, v znení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 zo 16. novembra 2000, sa uplatňuje na výber antidumpingových ciel uložených vykonávacími nariadeniami, ktoré sú uvedené v bode 1 výroku tohto rozsudku.

(¹) Ú. v. EÚ C 38, 6.2.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 18. júna 2019 — Rakúska republika/Spolková republika Nemecko

(Vec C-591/17) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Články 18, 34, 56 a 92 ZFEÚ — Právna úprava členského štátu, ktorá stanovuje poplatok za používanie infraštruktúry pre osobné motorové vozidlá — Situácia, v ktorej si môžu majitelia vozidiel registrovaných v tomto členskom štáte uplatniť daňovú úľavu na daň z motorových vozidiel vo výške zodpovedajúcej tomuto poplatku)

(2019/C 270/04)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Rakúska republika (v zastúpení: G. Hesse, J. Schmoll et C. Drexel, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Spolková republika Nemecko (v zastúpení: T. Henze a S. Eisenberg, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci C. Hillgruber, Rechtsanwalt)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalobkyňu: Holandské kráľovstvo (v zastúpení: J. Langer, J.M. Hoogveld a M. Bulterman, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Dánske kráľovstvo (v zastúpení: Nymann-Lindegren a M. Wolff, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Spolková republika Nemecko si tým, že zaviedla poplatok za používanie infraštruktúry pre osobné motorové vozidlá a súčasne pre majiteľov vozidiel registrovaných v Nemecku stanovila daňovú úľavu na daň z motorových vozidiel vo výške zodpovedajúcej minimálne výške uhradeného poplatku, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 18, 34, 56 a 92 ZFEÚ.
2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietá.

3. Spolková republika Nemecko je povinná nahradiť tri štvrtiny trov konania Rakúskej republiky a znáša svoje vlastné trovy konania.
4. Rakúska republika znáša štvrtinu svojich vlastných trov konania.
5. Holandské kráľovstvo a Dánske kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 402, 27.11.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 19. júna 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Högsta förvaltningsdomstolen — Švédsko) — Skatteverket/Memira Holding AB

(Vec C-607/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Daň z príjmov právnických osôb — Skupina spoločností — Sloboda usadiť sa — Odpočítanie strát dcérskej spoločnosti nerezidenta — Pojem „konečné straty“ — Prevzatie dcérskej spoločnosti materskou spoločnosťou prostredníctvom zlúčenia — Právna úprava štátu sídla dcérskej spoločnosti, ktorá umožňuje odpočítanie strát v rámci zlúčenia len tomu subjektu, ktorému vznikli)

(2019/C 270/05)

Jazyk konania: švédčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Högsta förvaltningsdomstolen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Skatteverket

Žalovaný: Memira Holding AB

Výrok rozsudku

1. Na účely posúdenia konečnej povahy strát dcérskej spoločnosti nerezidenta v zmysle bodu 55 rozsudku z 13. decembra 2005, Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763), skutočnosť, že členský štát, do ktorého dcérska spoločnosť patrí, nepovoľuje prevod strát jednej spoločnosti na druhú zdaniteľnú osobu v prípade zlúčenia, pričom ale takýto prevod povoľuje členský štát sídla materskej spoločnosti v prípade zlúčenia medzi spoločnosťami rezidentmi, nie je rozhodujúca, pokiaľ materská spoločnosť nepreukáže, že nemôže zhodnotiť tieto straty najmä prostredníctvom postúpenia, tak, že ich daňovo zohľadní tretia strana v budúcich zdaniteľných obdobiach.
2. V prípade, že sa okolnosť uvedená v prvej otázke stane relevantnou, netreba zohľadniť skutočnosť, že v štáte sídla dcérskej spoločnosti neexistuje žiadny iný subjekt, ktorý by mohol odpočítať straty v prípade zlúčenia, keby sa také odpočítanie povolilo.

(¹) Ú. v. EÚ C 5, 8.1.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 19. júna 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Högsta förvaltningsdomstolen — Švédsko) — Skatteverket/Holmen AB

(Vec C-608/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Daň z príjmov právnických osôb — Skupina spoločností — Sloboda usadiť sa — Odpočítanie strát dcérskej spoločnosti nerezidenta — Pojem „konečné straty“ — Uplatnenie na dcérsku spoločnosť nižšieho stupňa — Právna úprava štátu sídla materskej spoločnosti vyžadujúca priame vlastníctvo dcérskej spoločnosti — Právna úprava štátu sídla dcérskej spoločnosti obmedzujúca započítanie strát a zakazujúca ho v roku likvidácie)

(2019/C 270/06)

Jazyk konania: švédčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Högsta förvaltningsdomstolen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Skatteverket

Žalovaný: Holmen AB

Výrok rozsudku

1. Pojem konečné straty dcérskej spoločnosti nerezidenta v zmysle bodu 55 rozsudku z 13. decembra 2005, Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763), sa neuplatňuje na dcérsku spoločnosť nižšieho stupňa, pokiaľ všetky spoločnosti stojace medzi materskou spoločnosťou požadujúcou skupinovú úľavu a dcérskou spoločnosťou nižšieho stupňa, ktorá utrpela straty, ktoré sa pravdepodobne budú považovať za konečné, nemajú sídlo v tom istom členskom štáte.
2. Na účely posúdenia konečnej povahy strát dcérskej spoločnosti nerezidenta v zmysle bodu 55 rozsudku z 13. decembra 2005, Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763), skutočnosť, že členský štát, do ktorého dcérska spoločnosť patrí, nepovoľuje prevod strát jednej spoločnosti na druhú zdaniteľnú osobu v roku likvidácie, nie je rozhodujúca, pokiaľ materská spoločnosť nepreukáže, že nemôže zhodnotiť tieto straty najmä prostredníctvom postúpenia, tak, že ich daňovo zohľadní tretia strana v budúcich zdaniteľných obdobiach.
3. Za predpokladu, že sa okolnosť uvedená v bode 2 stane relevantnou, nie je dôležité opatrenie, prostredníctvom ktorého právne predpisy štátu dcérskej spoločnosti, ktorá vykazuje straty, ktoré by sa mohli pravdepodobne kvalifikovať ako konečné, mali za následok, že časť strát sa nemohla započítať voči riadnym ziskom stratovej dcérskej spoločnosti alebo voči ziskom, ktoré dosiahol iný subjekt tej istej skupiny.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 5, 8.1.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 19. júna 2019 — RF/Európska komisia**(Vec C-660/17 P) ⁽¹⁾****(Odvolanie — Žaloba o neplatnosť — Podanie žaloby faxom — Podanie originálu žaloby do kancelárie Všeobecného súdu po uplynutí lehoty — Zdržanie pri poštovom doručovaní — Inštitút „náhody alebo vyššej moci“)**

(2019/C 270/07)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Odvolateľ: RF (v zastúpení: K. Komar-Komarowski, prawny poradca)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: J. Szczodrowski, G. Meessen a I. Rogalski, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Žiadosť o pripustenie nových dôkazov sa zamietá.
2. Odvolanie sa zamietá.
3. RF znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 190, 4.6.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 20. júna 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Berlin — Nemecko) — ExxonMobil Production Deutschland GmbH/Bundesrepublik Deutschland**(Vec C-682/17) ⁽¹⁾****(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Životné prostredie — Smernica 2003/87/ES — Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov — Zariadenie na spracovanie zemného plynu — Zachytávanie síry — „Clausov proces“ — Výroba elektrickej energie vo vedľajšej jednotke — Výroba tepla — Vlastné emisie oxidu uhličitého (CO₂) — Článok 2 ods. 1 — Pôsobnosť — Príloha I — Činnosť „spaľovania palív“ — Článok 3 písm. u) — Pojem „výrobca elektrickej energie“ — Článok 10a ods. 3 a 4 — Prechodný režim harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót — Rozhodnutie 2011/278/EÚ — Pôsobnosť — Článok 3 písm. c) — Pojem „podzariadenie spojené s referenčným štandardom tepla“)**

(2019/C 270/08)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Berlin

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: ExxonMobil Production Deutschland GmbH

Žalovaná: Bundesrepublik Deutschland

Výrok rozsudku

1. Článok 3 písm. u) smernice 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003, o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES, zmenená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/29/ES z 23. apríla 2009, sa má vykladať v tom zmysle, že zariadenie, ako je predmetné zariadenie vo veci samej, ktoré v rámci svojej činnosti „spaľovania palív v zariadeniach s celkovým menovitým tepelným príkonom väčším ako 20 [megawattov (MW)]“ v zmysle prílohy I uvedenej smernice vyrába elektrickú energiu určenú hlavne pre svoje vlastné potreby, sa má považovať za „výrobcu elektrickej energie“ v zmysle tohto ustanovenia, pokiaľ toto zariadenie jednak súčasne vykonáva výrobnú činnosť, na ktorú sa uvedená príloha nevzťahuje, a jednak nepretržite poskytuje za odplatu malú časť vyrobenej elektrickej energie do verejnej elektrickej siete, na ktorú musí byť toto zariadenie z technických dôvodov neustále pripojené.
2. Článok 3 písm. c) rozhodnutia Komisie 2011/278/EÚ z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa článku 10a smernice 2003/87, platné v celej Únii, sa má vykladať v tom zmysle, že zariadenie, ako je predmetné zariadenie vo veci samej, v prípade, že sa má považovať za „výrobcu elektrickej energie“ v zmysle článku 3 písm. u) smernice 2003/87, nemá nárok na pridelenie bezodplatných emisných kvót na teplo vyrobené v rámci svojej činnosti „spaľovania palív v zariadeniach s celkovým menovitým tepelným príkonom väčším ako 20 MW“ uvedenej v prílohe I tejto smernice, ak sa toto teplo používa na iné činnosti ako na výrobu elektrickej energie, pokiaľ také zariadenie nespĺňa podmienky stanovené v článku 10a ods. 4 a 8 uvedenej smernice.

(¹) Ú. v. EÚ C 112, 26.3.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 20. júna 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākā tiesa — Lotyšsko) — „Oribalt Rīga“ SIA, predtým „Oriola Rīga“ SIA/Valsts ieņēmumu dienests

(Vec C-1/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Colná únia — Nariadenie (EHS) č. 2913/92 — Článok 30 ods. 2 písm. b) a c) — Nariadenie (EHS) č. 2454/93 — Článok 152 ods. 1 písm. a) a b) — Určenie colnej hodnoty tovaru — Pojem „podobný tovar“ — Lieky — Zohľadnenie každého faktora, ktorý môže mať vplyv na hospodársku hodnotu dotknutého lieku — Lehota deväťdesiatich dní, v ktorej sa má dovážaný tovar predať v Európskej únii — Závazná lehota — Nezohľadnenie obchodných zliav)

(2019/C 270/09)

Jazyk konania: lotyšтина

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Augstākā tiesa

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: „Oribalt Riga“ SIA, predtým „Oriola Riga“ SIA

Žalovaný: Valsts ieņēmumu dienests

Výrok rozsudku

1. Článok 30 ods. 2 písm. b) nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva, zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 82/97 z 19. decembra 1996, sa má vykladať v tom zmysle, že ak je colná hodnota tovaru, ako sú predmetné lieky v spore vo veci samej, vypočítaná podľa deduktívnej metódy stanovenej v tomto ustanovení, príslušná vnútroštátna colná správa musí na účely identifikovania „podobného tovaru“ zohľadniť každý relevantný faktor, ako je zloženie tohto tovaru, jeho zameniteľná povaha z hľadiska jeho účinkov a jeho obchodná zameniteľnosť, čím vykoná jeho vecné posúdenie pri zohľadnení každého faktora, ktorý môže mať vplyv na skutočnú hospodársku hodnotu uvedeného tovaru, vrátane postavenia dovážaného tovaru a jeho výrobcu na trhu.
2. Článok 152 ods. 1 písm. b) nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 2913/92, sa má vykladať v tom zmysle, že na určenie jednotkovej ceny dovážaného tovaru podľa metódy stanovenej v článku 30 ods. 2 písm. c) nariadenia č. 2913/92, zmeneného nariadením č. 82/97, je lehota deväťdesiatich dní, v ktorej sa má dovážaný tovar predať v Európskej únii, stanovená v článku 152 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 2454/93, záväznou lehotou.
3. Článok 30 ods. 2 písm. c) nariadenia č. 2913/92, zmeneného nariadením č. 82/97, sa má vykladať v tom zmysle, že pri určení colnej hodnoty dovážaného tovaru podľa tohto ustanovenia nemožno zohľadniť zľavy z predajnej ceny tohto tovaru.

(¹) Ú. v. EÚ C 104, 19.3.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 19. júna 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Taliansko) — Meca Srl/Comune di Napoli

(Vec C-41/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Verejné obstarávanie — Smernica 2014/24/EÚ — Článok 57 ods. 4 písm. c) a g) — Verejné obstarávanie na služby — Nepovinné dôvody vylúčenia z účasti na postupe verejného obstarávania — Závažné odborné pochybenie spochybňujúce bezúhonnosť hospodárskeho subjektu — Predčasné ukončenie predchádzajúcej zmluvy v dôsledku nedostatkov pri jej plnení — Podanie žaloby, ktoré až do skončenia súdneho konania bráni verejnemu obstarávateľovi v posúdení porušenia zmluvy)

(2019/C 270/10)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Meca Srl

Žalovaná: Comune di Napoli

za účasti: Sirio Srl

Výrok rozsudku

Článok 57 ods. 4 písm. c) a g) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej podanie žaloby proti rozhodnutiu verejného obstarávateľa o predčasnom ukončení zmluvy o verejnej zákazke z dôvodu závažných nedostatkov pri jej vykonávaní bráni verejnému obstarávateľovi, ktorý vyhlási nové verejné obstarávanie, aby v štádiu výberu uchádzačov vykonal akékoľvek posúdenie spoľahlivosti hospodárskeho subjektu, ktorého sa týka toto predčasné ukončenie.

(¹) Ú. v. EÚ C 142, 23.4.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 20. júna 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado Contencioso-Administrativo nº 1 de Pamplona — Španielsko) — Daniel Ustariz Aróstegui/Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

(Vec C-72/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálna politika — Smernica 1999/70/ES — Rámcová dohoda o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP — Doložka 4 bod 1 — Zásada nediskriminácie — Verejný sektor vzdelávania — Vnútroštátne predpisy priznávajúce príplatok k platu jedine učiteľom zamestnaným v rámci pracovnoprávneho vzťahu na dobu neurčitú ako stáli úradníci — Vylúčenie učiteľov zamestnaných ako zmluvní zamestnanci na dobu určitú vo verejnoprávnom režime — Pojem „objektívne dôvody“ — Prvky vlastné postaveniu stáleho úradníka)

(2019/C 270/11)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 1 de Pamplona

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Daniel Ustariz Aróstegui

Žalovaný: Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

Výrok rozsudku

Doložka 4 bod 1 rámcovej dohody o práci na dobu určitú, uzavretej 18. marca 1999, ktorá sa nachádza v prílohe smernice Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá vyhradzuje nárok na príplatok k platu učiteľom zamestnaným v rámci pracovnoprávneho vzťahu na dobu neurčitú ako stáli úradníci, pričom vylučuje predovšetkým učiteľov zamestnaných ako zmluvní zamestnanci vo verejnoprávnom režime na dobu určitú, pokiaľ je splnenie určitej doby služby jedinou podmienkou priznania tohto príplatku.

(¹) Ú. v. EÚ C 161, 7.5.2018..

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 20. júna 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo — Španielsko) — Línea Directa Aseguradora SA/Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

(Vec C-100/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel — Smernica 2009/103/ES — Článok 3 prvý odsek — Pojem „prevádzka vozidiel“ — Škoda na majetku spôsobená na nehnuteľnosti požiarom vozidla stojaceho v súkromnej garáži tejto nehnuteľnosti — Krytie povinným poistením)

(2019/C 270/12)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Línea Directa Aseguradora SA

Žalovaná: Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

Výrok rozsudku

Článok 3 prvý odsek smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES zo 16. septembra 2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „prevádzka vozidiel“ uvedený v tomto ustanovení sa vzťahuje na situáciu, ako je situácia vo veci samej, v ktorej sa vznietilo vozidlo používané v súlade s jeho funkciou dopravného prostriedku, zaparkované v súkromnej garáži budovy, čím vyvolalo požiar, ktorého príčinou bol elektrický skrat tohto vozidla a ktorý poškodil túto budovu, hoci uvedené vozidlo sa viac ako 24 hodín pred vznikom požiaru nepohybovalo.

(¹) Ú. v. EÚ C 161, 7.5.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 20. júna 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel București — Rumunsko) — Grup Servicii Petroliere SA/Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Vec C-291/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH) — Smernica 2006/112/ES — Článok 148 písm. a) a c) — Oslobodenie od dane pri medzinárodnej doprave — Dodanie samozdvíhacích námorných vrtných plošín — Pojem „plavidlá určené na plavbu na otvorenom mori“ — Rozsah)

(2019/C 270/13)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel București

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Grup Servicii Petroliere SA

Žalovaní: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Výrok rozsudku

Článok 148 písm. a) a c) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa má vykladať v tom zmysle, že výraz „plavidlá používané na plavbu na otvorenom mori“, ktorý je tam uvedený, sa neuplatňuje na dodanie plávajúcich konštrukcií, ako sú samozdvíhacie námorné plošiny takého typu, o aké ide vo veci samej, ktoré sa používajú prevažne v nehybnej pozícii, na ťažbu ložísk uhľovodíkov v mori.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 259, 23.7.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 20. júna 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Arbeidsrechtbank Antwerpen — Belgicko) — Tine Vandebon, Jamina Hakelbracht, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen/WTG Retail BVBA

(Vec C-404/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálna politika — Smernica 2006/54/ES — Rovnosť zaobchádzania s mužmi a so ženami — Prístup k zamestnaniu a pracovné podmienky — Článok 24 — Ochrana pred postihujúcimi opatreniami — Odmietnutie uchádzačky o zamestnanie z dôvodu jej tehotenstva — Zamestnanec, ktorý intervenoval v prospech tejto uchádzačky — Prepustenie zamestnanca)

(2019/C 270/14)

Jazyk konania: holandsčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Tine Vandebon, Jamina Hakelbracht, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen

Žalovaná: WTG Retail BVBA

Výrok rozsudku

Článok 24 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/54/ES z 5. júla 2006 o vykonávaní zásady rovnosti príležitostí a rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach zamestnanosti a povolania, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ako je právna úprava vo veci samej, podľa ktorej v situácii, keď osoba, ktorá sa považuje za obeť diskriminácie na základe pohlavia, podala sťažnosť, zamestnanec, ktorý ju v tomto kontexte podporoval, je chránený pred postihujúcimi opatreniami prijatými zamestnávateľom iba vtedy, ak vystupoval v postavení svedka v rámci preskúmania tejto sťažnosti a ak jeho svedectvo zodpovedá formálnym požiadavkám stanoveným uvedenou právnou úpravou.

(¹) Ú. v. EÚ C 311, 3.9.2018.

Odvolytie podané 15. apríla 2019: Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) zo 14. februára 2019 vo veci T-125/18, Associazione GranoSalus/Komisija

(Vec C-313/19 P)

(2019/C 270/15)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolytka: Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) (v zastúpení: G. Dalfino, advokát)

Ďalší účastník konania: Európska komisija

Odvolytie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Odvolytie podané proti uzneseniu Všeobecného súdu je založené na porušení článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ a článku 47 Charty základných práv Európskej únie v spojení s článkami 6 a 13 Európskeho dohovoru o ľudských právach.
2. Odvolytka v prvom rade tvrdí, že došlo k porušeniu článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ tým, že Všeobecný súd nezohľadnil skutočnosť, že Associazione Nazionale GranoSalus má aktívnu legitímáciu z titulu samostatnej aktívnej legitímácie jeho členov a to v rozsahu, v akom sa ich napadnuté vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 2017/2324 „priamo týka... a nevyžaduj[e] vykonávacie opatrenia“.

V tejto súvislosti združenie tvrdilo, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia pri uplatnení predmetného ustanovenia tým, že sa domnieval, že podmienka osobnej dotknutosti nebola splnená, keďže „napadnutý akt sa údajne dotýka niektorých členov odvolytky práve v ich všeobecnom postavení spotrebiteľov a občanov Únie (bod 57 uznesenia).“

Takáto kvalifikácia členov odvolateľky GranoSalus je však nesprávna z hľadiska stanov združenia, ktoré uvádzajú, že jej členovia a prostredníctvom nich združenie, sú nositeľmi a podporovateľmi záujmu na ochrane spotrebiteľov a poľnohospodárskych výrobcov prostredníctvom vykonania okrem iného činností, ktorých cieľom je bojovať, predovšetkým na úrovni Únie, proti prípadnému zvýšeniu úrovne mykotoxínov a iných znečisťujúcich látok na účely ochrany zdravia spotrebiteľov a najmä detí.

Keďže podmienka osobnej dotknutosti bola splnená a táto podmienka je kumulatívna vo vzťahu k podmienke priamej dotknutosti, Všeobecný súd nesprávne rozhodol o tejto otázke, tým, že ju nezohľadnil.

3. Združenie taktiež tvrdilo, že Všeobecný súd sa vo svojom uznesení nesprávne domnieval, že podmienka priamej dotknutosti potrebná na prípustnosť, v súlade s článkom 263 štvrtým odsekom poslednou časťou vety ZFEÚ nebola splnená z dôvodu, že existujú údajné vnútroštátne opatrenia napadnutého vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 2017/2324, pričom odôvodnil svoje rozhodnutie podľa tohto aspektu, obnovením povolenia na uvedenie prípravkov na ochranu rastlín obsahujúcich účinnú látku »glyfozát« na trh, udelených členskými štátmi takýchto aktov, ktoré boli považované za predstavujúce, vykonávacie opatrenia napadnutého aktu v zmysle článku 263 štvrtého odseku poslednej časti vety ZFEÚ (body 84 a 85 napadnutého uznesenia).

Nesprávnosť tohto posúdenia vyplývajú zo skutočností, preukázaných v týchto aktoch, že členský štát, v ktorom má združenie a jeho členovia sídlo (Taliansko), vykonal nariadenie (EÚ) 2017/2324 prostredníctvom oznámenia Ministerstva zdravotníctva z 19. decembra 2017, na základe ktorého došlo k automatickému obnoveniu povolenia účinnej látky »glyfozát« na obdobie nepresahujúce päť rokov, pričom sa zároveň predĺžili povolenia týkajúce sa prípravkov na ochranu rastlín obsahujúcich glyfozát do 15 decembra 2022, bez akéhokoľvek diskrečného posúdenia, aj pokiaľ ide o technické požiadavky uvedené v prílohách I a II nariadenia (EÚ) 2017/2324.

Združenie v tejto súvislosti tvrdilo, že aj keby sa považovalo oznámenie ministerstva z 19. decembra 2017 za vykonávacie opatrenie, Všeobecný súd nezohľadnil skutočnosť, že proti tomuto istému oznámeniu nemohla byť podaná žaloba na vnútroštátne súdy, pretože to vylučujú talianske právne predpisy a príslušná judikatúra [Consiglio di Stato (Štátna rada), rozsudok č. 6243 z 9. novembra 2005].

4. Združenie preto namieta uznesenie z dôvodu porušenia článku 263 štvrtého odseku poslednej časti vety ZFEÚ z dôvodu, že Všeobecný súd nezohľadnil predmet sporu, ako bol vymedzený v návrhu na začatie konania. Združenie v tejto súvislosti uvádza, že Všeobecný súd nezohľadnil skutočnosť, že priame účinky, ktoré malo napadnuté nariadenie na združenie a prostredníctvom tohto združenia na jeho členov, vyplývajú z potenciálne karcinogénnej povahy účinnej látky »glyfozát« [pozri štúdiu Medzinárodnej agentúry pre výskum rakoviny uverejnenú 20. marca 2015, ktorú napadnuté nariadenie (EÚ) 2017/2324 nezohľadnilo], ktorého posúdenie patrí do výlučnej právomoci Európskej únie a nemôže byť predmetom povolenia, ktoré patrí do právomoci členských štátov, a to z dôvodu, že vnútroštátne povolenie prípravku na ochranu rastlín nezahŕňa žiadne posúdenie, pokiaľ ide o účinnú látku »glyfozát«, ktorá už bola »na vstupe« povolená Európskou úniou, čo v dôsledku toho vylučuje, aby malo Taliansko právomoc povoliť alebo zamietnuť uvedenie prípravkov na liečenie rastlín na trh odkazom na účinnú látku »glyfozát«. V prejednávanej veci Všeobecný súd skúmal podmienky stanovené v článku 296 štvrtom odseku poslednej časti vety ZFEÚ, pričom nezohľadnil tvrdenia predložené v rámci sporu, konkrétne, že rezidua glyfozátu sa nachádzajú v podzemných vodách, v potravinách (cestoviny) a v pôde, čím vzniká ujma, ktorú uvedenie takejto látky na trh spôsobuje územia, občanom členských štátov a záujmom, ktoré zastáva združenie a prostredníctvom neho jeho členovia.

Všeobecný súd teda mal skúmať vplyv v zmysle vyššie uvedeného článku 263 vo vzťahu k tejto okolnosti a ustanoveniam stanov združenia, ako aj vo vzťahu k postaveniu jeho členov, čo vo svojom uznesení nevykonal.

5. Na základe vyššie uvedených úvah združenie spochybňuje výklad článku 263 štvrtého odseku poslednej časti vety ZFEÚ prvostupňového súdu, ktorý zbavuje toto ustanovenie účinku a je v rozpore s úmyslom normotvorcu Únie. V tejto súvislosti odvolateľka odkazuje na úvahy generálnych advokátov v rôznych veciach (pozri najmä návrhy vo veci C-456/13 P; vo veci C-583/11 P; a v spojených veciach C-622/16 P až C-624/16 P), podľa ktorých takýto restriktívny výklad zbavuje článok 263 zmyslu a konkrétneho účinku.

Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy združenie tvrdí, že výklad článku 263 štvrtého odseku poslednej časti vety ZFEÚ, ktorý poskytol Všeobecný súd v napadnutom uznesení je zjavne v rozpore s článkom 47 Charty základných práv („Každý, koho práva a slobody zaručené právom Únie sú porušené, má za podmienok ustanovených v tomto článku právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom. Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo... prejednaná...“) a s článkom 6 (Právo na spravodlivé súdne konanie) a článkom 13 (Právo na účinný opravný prostriedok) Európskeho dohovoru o ľudských právach, čo bráni predpokladanej možnosti obrátiť sa na Všeobecný súd z dôvodu priamej dotknutosti v takomto prípade a neodôvodňuje poškodzujúceho systém ochrany práv zavedený právom Únie.

Návrhy

Associazione GranoSalus navrhuje, aby Súdny dvor zrušil uznesenie Všeobecného súdu z 15. februára 2019 vo veci T-125/18 — v ktorom vyhlásil žalobu za nepripustnú a odmietol aktívnu legitimitáciu členov združenia jednak z dôvodu údajnej neexistencie osobného dotknutia týchto členov napadnutým nariadením, a jednak z dôvodu neexistencie vnútroštátnych vykonávacích opatrení, ktoré taktiež vylučovali priame dotknutie — a v dôsledku toho vyhlásil žalobu na neplatnosť vykonávacieho nariadenia (EÚ) 207/2324, ako aj v nej uvedené návrhy, vrátane vyšetrovacích opatrení, za prípustné a vrátil vec Všeobecnému súdu, aby rozhodol vo veci samej.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Grondwettelijk Hof (Belgicko) 18. apríla 2019 — Centraal Israëlitisch Consistorie van België a i., Unie Moskeeën Antwerpen VZW, Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG, KH, Executief van de Moslims van België a i., Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW a i., ďalší účastníci konania: LI, Vlaamse regering, Waalse regering, Kosher Poultry BVBA a i., Centraal Israëlitisch Consistorie van België a i., Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)

(Vec C-336/19)

(2019/C 270/16)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Grondwettelijk Hof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Centraal Israëlitisch Consistorie van België a i., Unie Moskeeën Antwerpen VZW, Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG, KH, Executief van de Moslims van België a i., Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW a i.

Ďalší účastníci konania: LI, Vlaamse regering, Waalse regering, Kosher Poultry BVBA a i., Centraal Israëlitisch Consistorie van België a i., Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 26 ods. 2 prvý pododsek písm. c) nariadenia Rady č. 1099/2009 z 24. septembra 2009 o ochrane zvierat počas usmrcovania⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že členským štátom je umožnené, aby odchyľne od výnimky upravenej v článku 4 ods. 4 tohto nariadenia a na účel zlepšenia dobrých životných podmienok zvierat prijali predpisy, aké sú ustanovené v Decreet van het Vlaamse Gewest van 7 juli 2017 houdende wijziging van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, wat de toegelaten methodes voor het slachten van dieren betreft (dekrét Flámskeho regiónu zo 7. júla 2017, ktorým sa mení zákon zo 14. augusta 1986 o ochrane a dobrých životných podmienkach zvierat, pokiaľ ide o povolené metódy zabíjania zvierat), ktoré na jednej strane stanovujú zákaz zabíjania zvierat bez omráčenia, ktorý platí aj pre zabíjanie vykonávané v rámci náboženského rituálu, a na druhej strane zavádza alternatívnu techniku omračovania pre zabíjanie vykonávané v rámci náboženského rituálu takým spôsobom, že omráčenie musí byť zvrátne a nesmie spôsobiť smrť zvieráťa?

2. V prípade, ak je odpoveď na prvú prejudiciálnu otázku kladná: Porušuje článok 26 ods. 2 prvý pododsek písm. c) vyššie uvedeného nariadenia v prípade výkladu v zmysle prvej prejudiciálnej otázky článok 10 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie?
3. V prípade, ak je odpoveď na prvú prejudiciálnu otázku kladná: Porušuje článok 26 ods. 2 prvý pododsek písm. c) v spojení s článkom 4 ods. 4 vyššie uvedeného nariadenia, v prípade výkladu v zmysle prvej prejudiciálnej otázky, články 20, 21 a 22 Charty základných práv Európskej únie, keďže pre zabíjanie zvierat osobitným spôsobom podľa náboženských rituálov je stanovená len výnimka z povinnosti omračovania zvierat, ktorá je viazaná na podmienky (článok 4 ods. 4 v spojení s článkom 26 ods. 2), zatiaľ čo pre usmrtenie zvierat v rámci poľovníckych činností, rybolovu, kultúrnych alebo športových podujatí sú z dôvodov uvedených v odôvodneniach nariadenia stanovené pravidlá, podľa ktorých tieto činnosti nespádajú do rozsahu pôsobnosti nariadenia, respektíve nepodliehajú povinnosti omračovania zvierat v prípade usmrcovania (článok 1 ods. 1 druhý a tretí pododsek)?

(¹) Ú. v. EÚ L 303, 2009, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Holandsko)
3. mája 2019 — Crown Van Gelder BV/Autoriteit Consument en Markt**

(Vec C-360/19)

(2019/C 270/17)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: Crown Van Gelder BV

Odporca: Autoriteit Consument en Markt

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 37 ods. 11 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES (¹) z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES, vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie priznáva právo na podanie sťažnosti voči prevádzkovateľovi vnútroštátnej siete (prevádzkovateľovi prenosovej sústavy) aj dotknutej osobe, ktorá nemá pripojenie do siete tohto prevádzkovateľa siete (prevádzkovateľa prenosovej sústavy), ale je pripojená výlučne do regionálnej siete (distribučnej sústavy), v ktorej sa preprava elektriny zastavila z dôvodu prerušenia vo vnútroštátnej sieti (v prenosovej sústave), ktorá zásobuje regionálnu sieť (distribučnú sústavu)?

(¹) Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Holandsko)
3. mája 2019 — De Ruiter vof/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit**

(Vec C-361/19)

(2019/C 270/18)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: De Ruiter vof

Žalovaný: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Prejudiciálna otázka

Považujú sa článok 99 ods. 1 nariadenia (EÚ) Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013⁽¹⁾ zo 17. decembra 2013 o financovaní, riadení a monitorovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky a článok 73 ods. 4 písm. a) vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) č. 809/2014⁽²⁾ zo 17. júla 2014, ktorým sa stanovujú pravidlá uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 v súvislosti s integrovaným administratívnym a kontrolným systémom, opatreniami na rozvoj vidieka a krízovým plnením, za platné v rozsahu, v akom sa podľa týchto ustanovení na účely určenia roku, pre ktorý sa má vypočítať zníženie krízového plnenia, zohľadní rok zistenia porušenia pravidiel krízového plnenia, ak sa rok porušenia nezhoduje s rokom jeho zistenia?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 549.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 227, 2014, s. 69.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Belgicko)
10. mája 2019 — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)/Weareone.World BVBA, Wecandance NV**

(Vec C-372/19)

(2019/C 270/19)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Ondernemingsrechtbank Antwerpen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)

Žalovaný: Weareone.World BVBA, Wecandance NV

Prejudiciálne otázky

Má sa článok 102 ZFEÚ, prípadne v spojení s článkom 16 smernice 2014/26/EÚ⁽¹⁾, o kolektívnej správe autorských práv a práv súvisiacich s autorským právom a o poskytovaní multiteritoriálnych licencií na práva na hudobné diela na online využívanie na vnútornom trhu“ vykladať v tom zmysle, že k zneužívaniu dominantného postavenia dochádza, ak organizácia kolektívnej správy autorských práv, ktorá má v členskom štáte faktické monopolné postavenie, uplatňuje voči usporiadateľom hudobných podujatí za právo na verejný prenos hudobných diel schému odmeňovania, ktorá je okrem iného založená na výške obratu a

1. vychádza z odstupňovanej paušálnej sadzby namiesto sadzby, ktorá (s pomocou moderných technických zariadení) zohľadňuje presný podiel repertoáru spravovaného organizáciou kolektívnej správy na hudbe, ktorá bola prehrávaná počas podujatia?
2. podľa ktorej závisí výška odmien za licencie aj od vonkajších faktorov, ako napríklad od ceny vstupného, ceny jedla a nápojov, rozpočtu pre účinkujúcich umelcov a od rozpočtu na iné položky, ako napríklad na výzdobu?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 84, 2014, s. 72.

Žaloba podaná 16. mája 2019 — Európska komisia/Španielske kráľovstvo

(Vec C-384/19)

(2019/C 270/20)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: E. Manhaeve a E. Sanfrutos Cano, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Španielske kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor

- určil, že Španielske kráľovstvo nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 7 ods. 1 a 5 a z článku 15 ods. 1 smernice 2007/60/ES⁽¹⁾, čo sa týka správnych území povodia ES120 Gran Canaria; ES 122 Fuerteventura; ES 123 Lanzarote; ES 124 Tenerife; ES 125 La Palma; ES 126 La Gomera a ES 127 El Hierro,
- určil, že Španielske kráľovstvo si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 10 ods. 1 a 2 smernice 2007/60/ES, čo sa týka správnych území povodia ES 120 Gran Canaria, ES 122 Fuerteventura a ES 125 La Palma.
- zaviazal Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Z informácií oznámených španielskymi orgánmi vyplýva, že Španielske kráľovstvo v lehote stanovenej smernici, ktorá uplynula 22. decembra 2015, nestanovilo, nedokončilo a neuverejnilo plány manažmentu povodňových rizík, čo sa týka správnych území povodia ES120 Gran Canaria; ES 122 Fuerteventura; ES 123 Lanzarote; ES 124 Tenerife; ES 125 La Palma; ES 126 La Gomera a ES 127 El Hierro. Komisii nebola doručená kópia týchto plánov, ako požaduje článok 15 ods. 1 smernice.

Navyše, v troch správnych územiach povodia — ES 120 Gran Canaria, ES 122 Fuerteventura a ES 125 La Palma — nebola informačná a konzultačná fáza ešte uskutočnená alebo ešte dokončená. Komisia preto konštatuje, že Španielske kráľovstvo si nesplnilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 10 ods. 1 a 2 smernice 2007/60/ES, čo sa týka týchto troch správnych území povodia.

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/60/ES z 23. októbra 2007 o hodnotení a manažmente povodňových rizík (Ú. v. EÚ L 288, 2007, s. 27).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Raad van State (Belgicko) 17. mája 2019 — RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel/Vlaams Gewest

(Vec C-387/19)

(2019/C 270/21)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad van State

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel

Žalovaný: Vlaams Gewest

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 57 ods. 4 písm. c) a g) v spojení s odsekmi 6 a 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ (¹) z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES vykladať v tom zmysle, že bráni takému uplatneniu, podľa ktorého je hospodársky subjekt povinný z vlastnej iniciatívy predložiť dôkaz o opatreniach, ktoré prijal s cieľom preukázať svoju spoľahlivosť?
2. V prípade kladnej odpovede: má takto vykladaný článok 57 ods. 4 písm. c) a g) v spojení s odsekmi 6 a 7 [smernice 2014/24] priamy účinok?

(¹) Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 65.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugalsko) 17. mája 2019 — MK/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Vec C-388/19)

(2019/C 270/22)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: MK

Žalovaný: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prejudiciálna otázka

Majú sa články 12, 56, 57 a 58 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva [teraz články 18, 63, 64 a 65 Zmluvy o fungovaní Európskej únie] vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide v prejednávanej veci (článok 43 ods. 2 zákonníka o dani z príjmu fyzických osôb, schváleného zákonným dekrétom č. 442-A/88 z 30. novembra 1988 v znení zákona č. 109-B/2001 z 27. decembra 2001), so zmenami zavedenými zákonom č. 67-A/2007 z 31. decembra 2007 prostredníctvom zahrnutia odsekov 7 a 8 (teraz odseky 9 a 10) do článku 72 zákonníka o dani z príjmu fyzických osôb, ktorého účelom je umožniť, aby ostatné príjmy vyplývajúce z predaja nehnuteľností nachádzajúcich sa v členskom štáte (Portugalsko), ak je tento predaj vykonaný rezidentom iného členského štátu Európskej únie (Francúzsko), nepodliehali, voliteľne, vyššiemu daňovému bremenu, než je daňové bremeno uplatňované pri rovnakom type transakcie na ostatné príjmy dosiahnuté rezidentom štátu, v ktorom sa nehnuteľnosti nachádzajú?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 21. mája 2019 — VG Bild-Kunst/Stiftung Preußischer Kulturbesitz

(Vec C-392/19)

(2019/C 270/23)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: VG Bild-Kunst

Odporkyňa v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Stiftung Preußischer Kulturbesitz

Prejudiciálna otázka

Predstavuje vloženie diela, ktoré je so súhlasom nositeľa práva voľne dostupné na internetovej stránke, na internetovú stránku tretej osoby prostredníctvom framingu verejný prenos diela v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29/ES⁽¹⁾, ak sa pritom obchádzajú ochranné opatrenia proti framingu, ktoré prijal alebo ktorých prijatie inicioval nositeľ práv?

(¹) Smernica 2001/29/ES Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti, Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10.

Žaloba podaná 24. mája 2019 — Poľská republika/Európsky parlament, Rada Európskej únie

(Vec C-401/19)

(2019/C 270/24)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Poľská republika (v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca, W. Gonatarski, advokát)

Žalovaní: Európsky parlament, Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

- zrušiť článok 17 ods. 4 písm. b) a článok 17 ods. 4 písm. c) *in fine* [to znamená v časti obsahujúcej formuláciu „a vynaložili najlepšiu snahu na to, aby predišli ich budúcemu nahrávaniu v súlade s písmenom b)“] smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/790 zo 17. apríla 2019 o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom na digitálnom jednotnom trhu a o zmene smerníc 96/9/ES a 2001/29/ES⁽¹⁾,
- zaviazat' Európsky parlament a Radu Európskej únie na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Poľská republika požaduje zrušenie článku 17 ods. 4 písm. b) a článku 17 ods. 4 písm. c) *in fine* [to znamená v časti obsahujúcej formuláciu „a vynaložili najlepšiu snahu na to, aby predišli ich budúcemu nahrávaniu v súlade s písmenom b)“] smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/790 zo 17. apríla 2019 o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom na digitálnom jednotnom trhu a o zmene smerníc 96/9/ES a 2001/29/ES (Ú. v. EÚ L 130, 2019, s. 92) a uloženie povinnosti Európskemu parlamentu a Rade nahradiť trovy konania.

Subsidiárne pre prípad, že by Súdny dvor uznal, že napadnuté ustanovenia nemožno oddeliť od ostatných ustanovení uvedených v článku 17 smernice (EÚ) 2019/790 bez zmeny obsahu právnej úpravy uvedenej v tomto článku, požaduje Poľská republika zrušenie celého článku 17 smernice (EÚ) 2019/790.

Proti napadnutým ustanoveniam smernice Poľská republika uvádza výhradu porušenia práva slobody prejavu a práva na informácie zaručených článkom 11 Charty základných práv Európskej únie.

Poľská republika predovšetkým tvrdí, že uloženie povinnosti poskytovateľom online služieb zdieľania obsahu, aby v súlade s vysokými normami odbornej starostlivosti v sektore vynaložili najlepšiu snahu na zabezpečenie nedostupnosti konkrétnych diel a iných predmetov ochrany, pre ktoré nositelia práv poskytli poskytovateľom služieb relevantné a nevyhnutné informácie [článok 17 ods. 4 písm. b) smernice 2019/790], ako aj uloženie povinnosti poskytovateľom online služieb zdieľania obsahu vynaložiť najlepšiu snahu znemožniť budúce nahrávanie diel alebo iných predmetov ochrany po tom, ako dostali dostatočne podložené oznámenie od nositeľov práv [článok 17 ods. 4 písm. c) *in fine* smernice 2019/790] vyvoláva — s cieľom zbaviť sa zodpovednosti — potrebu zavedenia predbežného automatického overovania (filtrovanía) zo strany poskytovateľov obsahu sprístupňovaného používateľmi a teda potrebu zavedenia mechanizmov preventívnej kontroly. Takýto mechanizmus zasahuje do slobody prejavu a práva na informácie a nespĺňa požiadavku proporcionality a nevyhnutnosti obmedzenia tohto práva.

(¹) Ú. v. EÚ L 130, 2019, s. 92.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko) 24. mája 2019 — Sociétés
Générale SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Vec C-403/19)

(2019/C 270/25)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Sociétés Générale SA

Žalovaný: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Prejudiciálna otázka

Ak z hľadiska článku 56 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, teraz článku 63 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, okolnosť, že uplatnenie pravidiel pripomenutých v bode 5 tohto rozhodnutia, s cieľom kompenzovať dvojité zdanenie dividend vyplatených spoločnosti podliehajúcej v členskom štáte, ktorého je rezidentom, zdaneniu príjmov právnických osôb, spoločnosťou rezidentom iného štátu, ktorá z dôvodu výkonu daňovej právomoci týmto iným štátom podlieha zrážkovej dani, môže spôsobovať znevýhodnenie operácií s cennými papiermi zahraničných spoločností uskutočňovaných spoločnosťami, ktoré podliehajú dani z príjmov právnických osôb v prvom štáte, znamená, že keď si tento prvý štát zvolil možnosť kompenzácie dvojitého zdanenia, zachádza tým za rámec vzdania sa daňových príjmov, ktoré by mal, keby predmetné dividendy zdanil daňou z príjmov právnických osôb?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour administrative (Luxembursko) 31. mája 2019 —
État du Grand-duché de Luxembourg/L

(Vec C-437/19)

(2019/C 270/26)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour administrative

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťel: État du Grand-duché de Luxembourg

Odporkyňa: L

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 20 ods. 2 bod a) smernice 2011/16⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že žiadosť o informácie predložená orgánom dožadujúceho štátu, v ktorej sú daňovníci dotknutí žiadosťou o výmenu informácií vymedzená na základe ich samotného postavenia akcionára a ekonomického užívateľa výhod právnickej osoby bez toho, aby dožadujúci orgán predtým menovite a individuálne identifikoval týchto daňovníkov, je v súlade s požiadavkami identifikácie zakotvenými v tomto ustanovení?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: Má sa článok 1 ods. 1 a článok 5 smernice 2011/16 vykladať v tom zmysle, že splnenie normy predvídateľnej relevantnosti znamená, že orgán dožadujúceho štátu sa môže na účely preukázania neexistencie nenáležitého vyhľadávania informácií napriek chýbajúcej individuálnej identifikácii dotknutých daňovníkov opierať na základe jasných a dostatočných vysvetlení o skutočnosť, že vedie cieľené vyšetrovanie v súvislosti s vymedzenou skupinou osôb a nie jednoducho len všeobecné vyšetrovanie v rámci daňového dohľadu a že toto vyšetrovanie je odôvodnené dôvodnými podozreniami, že došlo k nesplneniu konkrétnej zákonnej povinnosti?
3. Má sa článok 47 Charty základných práv Európskej únie vykladať v tom zmysle, že ak
 - účastník správneho konania, ktorému príslušný orgán dožiadaného členského štátu uložil peňažnú správnu pokutu za nevykonanie správneho rozhodnutia, ktorým mu bola uložená povinnosť poskytnúť informácie v rámci výmeny medzi vnútroštátnymi daňovými spravami podľa smernice 2011/16, pričom toto rozhodnutie nemožno podľa vnútroštátneho práva dožiadaného štátu napadnúť žalobou, incidenčne spochybnil zákonnosť tohto rozhodnutia v rámci žaloby podanej proti peňažnej pokute a
 - získal minimálne informácie uvedené v článku 20 ods. 2 smernice 2011/16 až počas súdneho konania začatého v nadväznosti na jeho žalobu podanú proti uvedenej sankcii,

musí mu byť v nadväznosti na incidenčné definitívne uznanie platnosti rozhodnutia o uložení povinnosti a rozhodnutia o uložení pokuty voči jeho osobe poskytnutá odkladná lehota na zaplatenie pokuty, aby mohol po tom, čo získal informácie o predvídateľnej relevantnosti právoplatne potvrdenej príslušným súdom, vyhovieť rozhodnutiu o uložení povinnosti?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2011/16/EÚ z 15. februára 2011 o administratívnej spolupráci v oblasti daní a zrušení smernice 77/799/EHS (Ú. v. EÚ L 64, 2011, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Holandsko) 12. júna 2019 — TQ/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Vec C-441/19)

(2019/C 270/27)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: TQ

Žalovaný: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 10 smernice 2008/115/ES⁽¹⁾ (ďalej len „smernica o návrate“) v spojení s článkami 4 a 24 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), odôvodnenie 22 a článok 5 písm. a) smernice o návrate, ako aj článok 15 smernice 2011/95/EÚ⁽²⁾ (ďalej len „smernica o oprávnení“) vykladať v tom zmysle, že členský štát sa predtým, než maloletému bez sprievodu uloží povinnosť návratu, musí ubezpečiť a preskúmať, či v krajine pôvodu v každom prípade v zásade existuje a je dostupná vhodná možnosť prijatia?
2. Má sa článok 6 ods. 1 smernice o návrate v spojení s článkom 21 Charty vykladať v tom zmysle, že členský štát pri priznávaní legálneho pobytu na jeho území nie je oprávnený rozlišovať podľa veku, ak je isté, že maloletý bez sprievodu nemôže získať ani postavenie utečenca, ani doplnkovú ochranu?
3. Má sa článok 6 ods. 4 smernice o návrate vykladať v tom zmysle, že povinnosť návratu treba pozastaviť, a teda priznať legálny pobyt, ak si maloletý bez sprievodu nesplní povinnosť návratu a členský štát neprijal a neprijme žiadne konkrétne opatrenia na účely vyhostenia? Má sa článok 8 ods. 1 smernice o návrate vykladať v tom zmysle, že treba vychádzať z porušenia zásady lojality a zásady vzájomnej lojality Spoločenstva, ak je voči maloletému bez sprievodu vydané rozhodnutie o návrate bez toho, aby sa následne pristúpilo k vyhosteniu dovtedy, kým maloletý bez sprievodu nedovŕši vek 18 rokov?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (Ú. v. EÚ L 348, 2008, s. 98).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany (Ú. v. EÚ L 337, 2011, s. 9).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Østre Landsret (Dánsko) 6. júna 2019 — Viasat Broadcasting UK Ltd/TV 2/Danmark A/S, Dánske kráľovstvo

(Vec C-445/19)

(2019/C 270/28)

Jazyk konania: dánčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Østre Landsret

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Viasat Broadcasting UK Ltd

Žalovaní: Danmark A/S, Dánske kráľovstvo

Prejudiciálne otázky

1. Vzťahuje sa povinnosť vnútroštátneho súdu nariadiť príjemcovi pomoci zaplatať úrokov za obdobie nezákonnosti (pozri rozsudok vo veci CELF ⁽¹⁾) aj na situáciu, o akú ide v prejednávanej veci, v rámci ktorej nezákonná štátna pomoc predstavovala náhradu za službu vo verejnom záujme, ktorá bola následne vyhlásená za zlučiteľnú s vnútorným trhom v zmysle článku 106 ods. 2 ZFEÚ a v rámci ktorej bolo udelené schválenie na základe posúdenia celkovej finančnej situácie celého verejnoprávneho podniku vrátane jeho kapitalizácie?
2. Vzťahuje sa povinnosť vnútroštátneho súdu nariadiť príjemcovi pomoci zaplatať úrokov za obdobie nezákonnosti (pozri rozsudok vo veci CELF) aj na sumy, ktoré sú, za okolností, o aké ide v prejednávanej veci, prevádzané príjmom pomoci na spriaznené podniky v zmysle povinnosti vyplývajúcej z verejného práva, ktoré sú však určené konečným rozhodnutím Komisie ako predstavujúce výhodu pre príjemcu pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ?
3. Vzťahuje sa povinnosť vnútroštátneho súdu nariadiť príjemcovi pomoci zaplatať úrokov za obdobie nezákonnosti (pozri rozsudok vo veci CELF) aj na štátnu pomoc, ktorú príjemca pomoci, za okolností, o aké ide v prejednávanej veci, získal od štátom kontrolovaného podniku, za predpokladu, že prostriedky tohto podniku sú z časti získané z predaja služieb príjemcu pomoci?

(¹) Rozsudok z 12. februára 2008 (C-199/06, CELF a Ministre de la Culture et de la Communication, EU:C:2008:79).

Odvolanie podané 20. júna 2019: Spolková republika Nemecko proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) z 10. apríla 2019 vo veci T-229/17, Spolková republika Nemecko/Európska komisia

(Vec C-475/19 P)

(2019/C 270/29)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolaťka: Spolková republika Nemecko (v zastúpení: J. Möller, splnomocnený zástupca, M. Kottmann, M. Winkelmüller, F. van Schewick, Rechtsanwälte)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia a Fínska republika

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

1. zrušil rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 10. apríla 2019 vo veci T-229/17, Spolková republika Nemecko/Európska komisia;
2. zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2017/133 z 25. januára 2017 o zachovaní odkazu na harmonizovanú normu EN 14342:2013 „Drevené podlahoviny: Vlastnosti, posudzovanie zhody a označovanie“ v Úradnom vestníku Európskej únie s obmedzením v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 305/2011 ⁽¹⁾;
3. zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2017/145 z 25. januára 2017 o zachovaní odkazu na harmonizovanú normu EN 14904:2006 „Povrchy pre športové areály. Vnútorne povrchy pre viaceré druhy športov. Špecifikácia.“ v Úradnom vestníku Európskej únie s obmedzením v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 305/2011 ⁽²⁾;
4. zrušil oznámenia Komisie z 10. marca 2017, z 11. augusta 2017, z 15. decembra 2017 a z 9. marca 2018, v rámci vykonávania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 305/2011 z 9. marca 2011, ktorým sa ustanovujú harmonizované podmienky uvádzania stavebných výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje smernica Rady 89/106/EHS ⁽³⁾, v rozsahu, v akom odkazujú na harmonizované normy EN 14342:2013 a EN 14904:2006;
5. subsidiárne k bodom 2., 3 a 4, vrátil vec Všeobecnému súdu na ďalšie konanie;
6. zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľka opiera svoje odvolanie o tri odvolacie dôvody:

Po prvé, napadnutý rozsudok podľa nej porušuje článok 263 ods. 1 ZFEÚ, keďže Všeobecný súd zamietol návrhy Spolkovej republiky na zrušenie napadnutých oznámení ako neprípustné. Všeobecný súd nezohľadnil skutočnosť, že napadnuté oznámenia boli určené k tomu, aby vyvolali záväzné právne účinky, ktoré neboli totožné s právnymi účinkami napadnutých rozhodnutí.

Po druhé, napadnutý rozsudok podľa odvolateľky porušuje článok 18 ods. 2 v spojení s článkom 17 ods. 5 nariadenia č. 305/2011. Všeobecný súd nezohľadnil to, že Komisia bola vzhľadom na tieto ustanovenia tak oprávnená ako aj povinná prijať opatrenie, o ktoré sa usilovala Spolková republika Nemecko.

Po tretie, napadnutý rozsudok porušuje článok 18 ods. 2 v spojení s článkom 3 ods. 1 a ods. 2 ako aj článok 17 ods. 3 nariadenia č. 305/2011. Všeobecný súd nezohľadnil to, že Komisia bola vzhľadom na tieto ustanovenia povinná preskúmať, či sporné normy ohrozovali dodržovanie základných požiadaviek na stavebné práce.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 21, 2017, s. 113.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 22, 2017, s. 62.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 76, 2017, s. 32; Ú. v. EÚ C 267, 2017, s. 16; Ú. v. EÚ C 435, 2017, s. 41; Ú. v. EÚ C 92, 2018, s. 139.

Odvolaie podané 27. júna 2019: Rumunsko proti uzneseniu Všeobecného súdu (ôsma komora) z 30. apríla 2019 vo veci T-530/18, Rumunsko/Komisia

(Vec C-498/19 P)

(2019/C 270/30)

Jazyk konania: rumunčina

Účastníci konania

Odvolaieľ: Rumunsko (v zastúpení: C.-R. Cantâr, E. Gane, O.-C. Ichim, M. Chicu, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľa

— vyhovieť odvolaniu, zrušiť v celom rozsahu uznesenie Všeobecného súdu vo veci T-530/18, opätovne posúdiť vec T-530/18 a vyhovieť žalobe a čiastočne zrušiť vykonávacie rozhodnutie (EÚ) 2018/873 z 13. júna 2018, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (!)

- a) pokiaľ ide o čiastkové opatrenie 1a v plnom rozsahu (vo výške 13 184 846,61 eura za roky 2015 a 2016);
- b) pokiaľ ide o čiastkové opatrenia 3a, 5a, 3b a 4b v plnom rozsahu (vo výške 45 532 000,96 eura za roky 2014, 2015 a 2016) a subsidiárne čiastočne zrušiť toto vykonávacie rozhodnutie za obdobie do 19. septembra 2015 (suma vo výške 21 315 857,50 eura);

alebo

— vyhovieť odvolaniu, zrušiť v celom rozsahu uznesenie Všeobecného súdu vo veci T-530/18 a vrátiť vec T-530/18 Všeobecnému súdu na prejednanie, ktorý po opätovnom posúdení vyhovie žalobe o neplatnosť a čiastočne zruší vykonávacie rozhodnutie (EÚ) 2018/873 ako bolo uvedené vyššie.

— uložiť Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

A. Porušenie článkov 263 a 297 ZFEÚ, ako aj zásady právnej istoty

- i. Všeobecný súd nesprávne právne posúdil úplnosť a správnosť oznámenia a nesprávne kvalifikoval, že oznámenie vykonané Komisiou vyvoláva plynutie lehoty podľa článku 263 ZFEÚ. Tento postup Všeobecného súdu je v rozpore so zásadou právnej istoty.

Rumunsko sa domnieva, že každá vada vzťahujúca sa na podstatné znaky takeého rozhodnutia ako je rozhodnutie 2018/873 je spôsobilá narušiť platnosť oznámenia a poukazuje na viaceré problémy v súvislosti so zásadou právnej istoty. Preto existencia takých väd, aké konštatoval Všeobecný súd stačí na to, aby oznámenie vykonané Komisiou nemohlo spôsobiť plynutie lehoty podľa článku 263 ZFEÚ.

Všeobecný súd kvalifikoval rozdiel medzi uverejnenou a oznámenou formou rozhodnutia 2018/873 za nepodstatný s odôvodnením, že táto skutočnosť nemôže sťažiť zrozumiteľnosť textu rozhodnutia, pretože slovo „sumä“ (suma) mohlo zodpovedať jedine druhu opravy „sumä estimatä“ (odhadovaná suma). Keďže tento druh opravy neexistuje, Rumunsko sa domnieva, že právne odôvodnenie Všeobecného súdu je nesprávne, zjavne sa ním naruša zrozumiteľnosť textu rozhodnutia 2018/873 a jeho oznámenie nebolo platné.

- ii. **Všeobecný súd podal nesprávny výklad článku 263 ZFEÚ v spojení s článkom 297 ZFEÚ tým, že opomenul zohľadniť účinky uverejnenia rozhodnutia 2018/873 v Úradnom vestníku Európskej únie (Ú. v. EÚ) vzhľadom na riadne oznámenie a zásadu právnej istoty.**

V súvislosti s článkom 263 šiestym odsekom ZFEÚ je na výkon práva na podanie žaloby relevantné riadne oznámenie obsahu napadnutého aktu Únie a nie okamih nadobudnutia jeho účinnosti alebo okamih, od ktorého vznikajú právne účinky.

Dvojmesačná lehota na podanie žaloby o neplatnosť proti takému aktu ako je rozhodnutie 2018/873, ktoré musí byť oznámené, ale ktoré v súlade s ustálenou dlhodobou praxou vydávajúceho orgánu sa zároveň uverejňuje v Ú. v. EÚ, musí začať plynúť od dňa uverejnenia, ku ktorej treba podľa článku 59 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu pripočítať 15 dní.

Toto riešenie sa núka o to viac vzhľadom na konkrétne okolnosti rozhodnutia 2018/873, ktoré bolo oznámené rumunským orgánom a uverejnené, z ktorých vyplývajú rozdiely v podstatných znakoch medzi oznámeným a uverejneným rozhodnutím.

- iii. **Všeobecný súd porušil zásadu právnej istoty, keďže považoval nezrovnalosť, na ktorú upozornilo Rumunsko, [týkajúcu sa druhu opravy „sumä estimatä“ (odhadovaná suma) oproti „ratä forfețară“ (paušálna)] za drobnú redakčnú chybu v oznámenom a uverejnenom texte, ku ktorej však nedošlo v rámci správneho konania a ktorú neobsahovala ani súhrnná správa, pričom nespôsobovala nejasnosť pokiaľ išlo o povahu opravy.**
- iv. **Všeobecný súd porušil článok 263 ZFEÚ keď rozhodol, že rozdiely medzi oznámeným a uverejneným textom v Ú. v. EÚ, ktoré sa týkajú ustanovení nariadenia 2018/873 určeného ostatným členským štátom Únie vzhľadom na privilegované postavenie členského štátu ako žalobcu, sú irelevantné a neúčinné.**

B. Porušenie zásady kontradiktórnosti vzhľadom na článok 64 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu

Rumunsko sa domnieva, že Všeobecný súd porušil zásadu kontradiktórnosti, keď rozhodol neumožniť rumunským orgánom zaujať stanovisko k informáciám, ktoré poskytla Komisia ako odpoveď na otázku Všeobecného súdu a na základe ktorých sa žaloba zamietla ako neprípustná.

(¹) Vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2018/873 z 13. júna 2018, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (Ú. v. EÚ L 152, 2018, s. 29).

VŠEOBECNÝ SÚD

Žaloba podaná 17. júna 2019 — XC/Komisia

(Vec T-488/18)

(2019/C 270/31)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: XC (v zastúpení: C. Bottino, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil, na základe článku 270 ZFEÚ, akt, ktorý vylučuje žalobcu zo všeobecného výberového konania EPSO/AD/338/17,
- zrušil rozhodnutie Európskej komisie K(2018) 3969 na základe článku 263 ods. 4 ZFEÚ,
- zrušil rezervný zoznam všeobecného výberového konania EPSO/AD/356/18 na základe článku 270 ZFEÚ,
- uložil povinnosť nahradiť škodu v rozsahu, v akom to Všeobecný súd považuje za spravodlivé a uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza:

O návrhu na zrušenie aktu, na základe článku 270 ZFEÚ, ktorý vylučuje žalobcu z konkurzného konania EPSO/AD/338/17

1. Prvý žalobný dôvod založený na údajnom porušení článkov 3 a 7 prílohy III služobného poriadku, ako je vyložený najmä v rozsudkoch vo veciach T-361/10, Pachitis/Komisia a T-587/16, HM/Komisia.
2. Druhý žalobný dôvod založený na skutočnosti, že podľa žalobcu postup prípravy skúšky e-tray predstavuje porušenie povinnosti zachovania dôvernosti práce výberovej komisie stanovenej v článku 6 prílohy III služobného poriadku.
3. Tretí žalobný dôvod založený na skutočnosti, že priebeh skúšky e-tray podľa postupov stanovených EPSO predstavuje pre žalobcu nepriamu diskrimináciu v oblasti prístupu a porušenie povinnosti poskytnúť primerané prispôsobenie.

O návrhu na zrušenie rozhodnutia Európskej komisie K(2018) 3969 na základe článku 263 ods. 4 ZFEÚ

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na porušení zásad stanovených v rozsudkoch, ktorými sa rozhodlo o veciach T-516/14, Alexandrou/Komisia a C-491/15 P, Typke/Komisia.

O návrhu na zrušenie rezervného zoznamu všeobecného výberového konania EPSO/AD/356/18 na základe článku 270 ZFEÚ

5. Piaty žalobný dôvod založený na nedostatku právomoci EPSO, keďže nezaslala výberovej komisii jeho žiadosť o preskúmanie v zmysle bodu 4.2.2 všeobecných podmienok výberového konania, alebo, že ju nahradil pri rozhodovaní a/alebo odôvodnení.
6. Šiesty žalobný dôvod založený na porušení ustanovení služobného poriadku a smernice vo veci diskriminácie na základe zdravotného postihnutia.

Žaloba podaná 8. apríla 2019 — Le Comité de Douzelage de Houffalize/Komisija a EACEA**(Vec T-236/19)**

(2019/C 270/32)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania*Žalobca:* Comité de Douzelage de Houffalize (Houffalize, Belgicko) (v zastúpení: A. Kettels, advokát)*Žalované:* Európska komisia a Výkonná agentúra pre vzdelávanie, audiovizuálny sektor a kultúru (EACA)**Návrhy**

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil alebo zmenil napadnutý akt,
- konštatoval, že žalobca má nárok na to, aby jeho formulár „právny subjekt“ bol schválený a aby v dôsledku toho získal sporné dotácie.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu žaloby proti rozhodnutiu Komisie C (2019) 572 final zo 4. februára 2019, ktorým bola zamietnutá sťažnosť podaná žalobcom proti rozhodnutiu EACEA z 25. júna 2018 o nepridelení finančnej dotácie v súvislosti s prihláškou, ktorú podal v rámci výzvy na podanie prihlášok „Partnerstvo miest 2017, druhá lehota“ (EACEA 35/2014), žalobca predkladá jediný žalobný dôvod. Tento žalobný dôvod sa zakladá na:

- porušení článku 131.2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 966/2012 z 25. októbra 2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, a zrušení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002,
- porušení zásady legitímnej dôvery a právnej istoty,
- porušení zásady proporcionality a zákazu svojvôle,
- zjavne nesprávnom posúdení a
- neexistencii primeraného, dostatočného a relevantného odôvodnenia v rozsahu, akom sa v napadnutom rozhodnutí konštatovalo, že nedošlo k porušeniu legitímnej dôvery a právnej istoty žalobcu.

Podľa tvrdenia žalobcu nepredstavuje toto rozhodnutie odpoveď na konkrétne výhrady, ktoré v tejto súvislosti predložil. Odpovede totiž nemajú žiadnu súvislosť s argumentom, ktorý uviedol vo svojej žiadosti o opätovné preskúmanie ani zjavne nepostačujú na odôvodnenie zamietnutia argumentu založeného na porušení zásady legitímnej dôvery a právnej istoty, alebo sú každopádne v rozpore s rozsahom tejto zásady.

Žalobca tvrdí, že sa môže odvolávať na legitímnu dôveru vyplývajúcu zo skutočnosti, že má byť uznaný za subjekt bez právnej subjektivity s nárokom na dotácie, ktoré mu však boli odoprené. Túto legitímnu dôveru zakladá na rozhodnutí o priznaní dotácií, ktoré mu boli oznámené v čase, keď už mal rovnakú právnu formu, a to formu združenia, z dôvodu, že jeho faktická a právna situácia boli zhodné a že pravidlá upravujúce priznanie nároku subjektom bez právnej subjektivity sa odvtedy nezmenili. Nie je teda žiadny dôvod poprieť túto legitímnu dôveru a prijať iné stanovisko, ktoré by bolo odlišné od stanoviska v minulosti.

Žaloba podaná 6. mája 2019 — Dragomir/Komisia**(Vec T-297/19)**

(2019/C 270/33)

Jazyk konania: rumunčina

Účastníci konania

Žalobca: Daniel Dragomir (Bukurešť, Rumunsko) (v zastúpení: R. Chiriță, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil, že Komisia nesplnila svoju povinnosť zabezpečiť, aby Rumunsko splnilo požiadavku stanovenú v smernici Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov,
- určil, že Komisia nesplnila svoju povinnosť zabezpečiť, aby Rumunsko splnilo požiadavku stanovenú v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV,
- určil, že Komisia nesplnila svoju povinnosť zabezpečiť, aby Rumunsko splnilo požiadavku stanovenú v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov),
- určil, že Komisia nesplnila svoju povinnosť zabezpečiť, aby Rumunsko dodržalo zásadu právneho štátu, nezávislosti súdov a základných práv osôb, ktoré patria do ich právomoci,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť nemajetkovú ujmu vo výške 2 eur,
- uložil Komisii povinnosť, do budúcnosti, nahradiť existujúce nesplnenia.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na nesplnení povinností Komisie týkajúcich sa nezávislosti súdnych orgánov, uvedených v rozhodnutí, v ktorom sa stanovuje mechanizmus na zaistenie spolupráce a overovania, od Zmlúv a Charty základných práv Európskej únie.
 - Európska komisia zámerne nesplnila svoje povinnosti týkajúce sa ochrany právneho štátu, nezávislosti rumunských súdov od nátlaku zo strany Serviciul Român de Informații (Rumunská spravodajská služba), ako aj práva žalobcu na spravodlivý proces.
 2. Druhý žalobný dôvod je založený na nesplnení povinnosti Komisie týkajúcich sa ochrany osobných údajov.
 - Európska komisia nesplnila, alebo splnila len formálne svoju povinnosť overiť spôsob dodržania smerníc a nariadení Únie v oblasti ochrany osobných údajov.
-

Žaloba podaná 31. mája 2019 — PNB Banka a iní/ECB**(Vec T-330/19)**

(2019/C 270/34)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: PNB Banka AS (Riga, Lotyšsko), CR a CT (v zastúpení: O. Behrends a M. Kirchner, lawyers)

Žalovaná: Európska centrálna banka

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie ECB z 21. marca 2019 o navrhovanom nadobudnutí kvalifikovaných účastí žalobcami v cieľovej banke,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobcovia uvádzajú osem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že lehota na posúdenie ECB podľa článku 22 ods. 2 smernice 2013/36/EU⁽¹⁾ uplynula pred vydaním sporného rozhodnutia a ECB teda už nemohla nesúhlasiť s navrhovaným nadobudnutím.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že ECB porušila postup stanovený v článku 15 nariadenia č. 1024/2013⁽²⁾ a články 85 až 87 nariadenia č. 468/2014⁽³⁾.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tvrdení, že sporné rozhodnutie je založené na nesprávnom výklade a uplatnení posudzovacích kritérií podľa článku 23 smernice 2013/36/EU a litovských predpisoch na ich prebratie.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že ECB porušila zásadu proporcionality.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tvrdení, že ECB nezohľadnila diskrečnú povahu rozhodnutia o nesúhlase s navrhovaným nadobudnutím.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tvrdení, že ECB skreslila relevantné skutočnosti prejednávanej veci.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tvrdení, že ECB porušila zásady legitímnej dôvery a právnej istoty.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tvrdení, že ECB porušila zásadu *nemo auditor*, pretože nezohľadnila svoju vlastnú zodpovednosť za stratu dôvery v regulačný postup.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 338).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 2013, s. 63).

⁽³⁾ Nariadenie Európskej centrálnej banky (EÚ) č. 468/2014 zo 16. apríla 2014 o rámci pre spoluprácu v rámci jednotného mechanizmu dohľadu medzi Európskou centrálnou bankou, príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a určenými vnútroštátnymi orgánmi (nariadenie o rámci JMD) (ECB/2014/17) (Ú. v. EÚ L 141, 2014, s. 1).

Žaloba podaná 10. júna 2019 — Front Polisario/Rada**(Vec T-344/19)**

(2019/C 270/35)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobca: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (v zastúpení: G. Devers, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil jeho žalobu o neplatnosť za prípustnú,
- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zaviazal Radu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby podanej proti rozhodnutiu Rady (EÚ) 2019/441 zo 4. marca 2019 o uzavretí Dohody o partnerstve v odvetví udržateľného rybárstva medzi Európskou úniou a Marockým kráľovstvom, vykonávacieho protokolu k nej a výmeny listov pripojenej k dohode (Ú. v. EÚ L 77, 2019, s. 4), žalobca uvádza jedenásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na neexistencii právomoci Rady prijať napadnuté rozhodnutie, pretože Únia a Marocké kráľovstvo nemajú právomoc uzatvárať medzinárodnú dohodu vzťahujúcu sa na Západnú Saharu namiesto ľudu Sahrawi zastúpeného Front Polisario.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti preskúmať otázku dodržiavania základných práv a medzinárodného humanitárneho práva, pretože Rada pred prijatím napadnutého rozhodnutia nepreskúmala túto otázku.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti Rady vykonať rozsudky Súdneho dvora, keďže sa v napadnutom rozhodnutí nezohľadnili odôvodnenia rozsudku z 27. februára 2018, *Western Sahara Campaign UK* (C-266/16, EU:C:2018:118).
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení základných zásad a hodnôt, ktorými sa riadi činnosť Únie na medzinárodnej scéne:
 - po prvé porušením práv ľudu na dodržiavanie ich národnej jednoty tým, že sa v napadnutom rozhodnutí popiera existencia ľudu Sahrawi používaním pojmov „ľud Západnej Sahary“ a „dotknuté obyvateľstvo“,
 - po druhé porušením práv ľudu slobodne nakladať prírodnými zdrojmi tým, že sa napadnuté rozhodnutie týka uzavretia medzinárodnej dohody, ktorá bez súhlasu ľudu Sahrawi upravuje využívanie ich rybolovných zdrojov plavidlami Únie,

- po tretie napadnutým rozhodnutím sa s Marockým kráľovstvom uzatvorila medzinárodná dohoda uplatniteľná na okupovanú Západnú Saharu v rámci jeho politiky anexie tohto územia a systematického porušovania základných práv spolu so zachovávaním tejto politiky.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery, pretože napadnuté rozhodnutie odporuje vyhláseniam Únie opakovane zdôrazňujúcim potrebu dodržiavať zásadu sebaurčenia a relatívneho účinku Zmlúv.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na chybnom uplatnení zásady proporcionality, pretože kvôli osobitnému a odlišnému statusu Západnej Sahary, nedotknuteľnosti práva na sebaurčenie, postaveniu ľudu Sahrawi ako tretej strany neprináleží Rade vytvárať vzťah proporcionality medzi údajnými „výhodami“ dohody o rybolove a jej vplyvmi na sahrawské prírodné zdroje.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na rozpore so spoločnou politikou rybolovu, pretože na základe dohody uzatvorenej napadnutým rozhodnutím budú mať plavidlá Európskej únie bez súhlasu ľudu Sahrawi prístup k rybolovným zdrojom za peňažnú protihodnotu zaplatenú marockým orgánom, hoci vody Západnej Sahary nie sú marockými „vodami“ v zmysle článkov 61 a 62 Dohovoru Organizácie Spojených národov o morskom práve.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na porušení práva na sebaurčenie, keďže:
- po prvé napadnuté rozhodnutie používaním označení „ľud Západnej Sahary“ a „dotknuté obyvateľstvo“ popiera národnú jednotu ľudu Sahrawi a tým aj jeho právo na sebaurčenie,
- po druhé napadnuté rozhodnutie porušením práva ľudu Sahrawi slobodne disponovať svojimi prírodnými zdrojmi upravuje bez jeho súhlasu využívanie rybolovných zdrojov plavidlami Únie,
- po tretie napadnuté rozhodnutie je porušením práva ľudu Sahrawi na dodržiavanie územnej celistvosti jeho národného územia tým, že popiera oddelený a odlišný status Západnej Sahary a schvaľuje nezákonné rozdelenie tejto oblasti marockými „bermami“ (zemnými valmi).
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na porušení zásady relatívneho účinku Zmlúv, keďže napadnuté rozhodnutie neuznáva ľud Sahrawi vo vzťahu EÚ–Maroko ako tretiu stranu a bez jeho súhlasu mu ukladá medzinárodné povinnosti v súvislosti s jeho národným územím a jeho prírodnými zdrojmi.
10. Desiaty žalobný dôvod je založený na porušení medzinárodného humanitárneho práva a medzinárodného trestného práva, pretože:
- po prvé napadnuté rozhodnutie sa týka uzatvorenia medzinárodnej dohody uplatniteľnej na Západnú Saharu, hoci marocká okupačná moc nemá jus tractatus voči tomuto územiu a má zakázané využívať prírodné zdroje,
- po druhé podľa dohody uzatvorenej napadnutým rozhodnutím Únia bude subvencovať marockú infraštruktúru na okupovanom sahrawskom území, aby tu Marocké kráľovstvo mohlo dlhodobo usídľovať svoje civilné obyvateľstvo a svoje ozbrojené sily,
- po tretie používaním označení „ľud Západnej Sahary“ a „dotknuté obyvateľstvo“ napadnuté rozhodnutie schvaľuje nezákonné presídľovanie marockých kolonistov na okupované sahrawské územie.
11. Jedenásty žalobný dôvod je založený na porušení povinností Únie vyplývajúcich z právnej úpravy medzinárodnej zodpovednosti, pretože uzatretím medzinárodnej dohody s Marockým kráľovstvom uplatniteľnej na Západnú Saharu napadnuté rozhodnutie schvaľuje vážne porušenie medzinárodného práva, ktorého sa dopúšťa marocká okupačná moc proti ľudu Sahrawi, a poskytuje pomoc a podporu pri zachovaní situácie vyvolanej týmito porušeniami.

Žaloba podaná 12. júna 2019 — Front Polisario/Rada**(Vec T-356/19)**

(2019/C 270/36)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobca: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (v zastúpení: G. Devers, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil jeho žalobu o neplatnosť za prípustnú,
- zrušil napadnuté nariadenie,
- zaviazal Radu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby podanej proti nariadeniu Rady (EÚ) 2019/440 z 29. novembra 2018 o rozdelení rybolovných možností podľa Dohody o partnerstve v odvetví udržateľného rybárstva medzi Európskou úniou a Marockým kráľovstvom a vykonávacieho protokolu k nej (Ú. v. EÚ L 77, 2019, s. 1) žalobca uvádza jediný žalobný dôvod založený na neexistencii právneho základu uvedeného nariadenia z dôvodu protiprávnosti rozhodnutia 2019/441.

Tento žalobný dôvod je rozdelený na jedenásť častí, ktoré sa v podstate zhodujú s jedenástimi žalobnými dôvodmi uplatňovanými vo veci T-344/19, Front Polisario/Rada.

Žaloba podaná 13. júna 2019 — Groupe Canal +/Komisia**(Vec T-358/19)**

(2019/C 270/37)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Groupe Canal + (Issy-les-Moulineaux, Francúzsko) (v zastúpení: P. Wilhelm, P. Gassenbach a O. de Juvigny, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil žalobu za prípustnú a dôvodnú,
- na základe článku 263 ZFEÚ zrušil rozhodnutie Komisie zo 7. marca 2019 vo veci AT.40023, pokiaľ ide o francúzsky trh a súčasné či budúce zmluvy spoločnosti Groupe Canal +,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť všetky trovy konania vynaložené spoločnosťou Groupe Canal +.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia zneužila právomoc v rozsahu, v akom záväzky, ktoré prehlásila za záväzné na účely ukončenia geo-blockingu (zemepisného blokovania) v odvetví kinematografie, sú v rozpore s legislatívnymi reformami, ktoré nedávno prijal európsky normotvorca.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia zjavne nesprávne posúdila článok 101 ods. 1 ZFEÚ, pretože sa domnievala, že záväzky navrhované spoločnosťami NBCUniversal, Sony Pictures, Warner Bros a Sky nemajú vplyv na kultúrnu rozmanitosť a všeobecne na financovanie a využívanie filmov v Európskom hospodárskom priestore.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení zásady proporcionality v rozsahu, v akom Komisia prehlásila za záväzné záväzky, ktoré sú zjavne neprimerané vzneseným obavám z narušenia hospodárskej súťaže a sú v rozpore so záujmami tretích osôb.

Žaloba podaná 19. júna 2019 — Camerin/Komisia

(Vec T-367/19)

(2019/C 270/38)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Laure Camerin (Bastia, Francúzsko) (v zastúpení: M. Casado García-Hirschfeld, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil žalobu za prípustnú a opodstatnenú,
- v dôsledku toho čiastočne zrušil napadnuté rozhodnutie,

- nariadil náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá bola spôsobená súborom aktov a konaní Úradu pre správu a úhradu individuálnych nárokov (ďalej len „PMO“), ktoré musia byť predmetom celkového posúdenia, pričom žalobkyňa túto ujmu odhaduje *ex aequo et bono* na čiastku 50 000 eur,
- uložil Európskej komisii náhradu všetkých trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby proti rozhodnutiu PMO vzhľadom na výkon exekúcie nariadenej belgickým súdom v rozsahu, v akom si PMO vyhradzuje právo opätovne odpočítať čiastku 3 839,60 eura zo splatných dôchodkov žalobkyne, uvádza žalobkyňa štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článkov 1 a 25 Charty základných práv Európskej únie, na porušení článku 6 prílohy VIII Služobného poriadku úradníkov Európskej únie (ďalej len „služobný poriadok“) a na existencii nesprávneho posúdenia. Žalobkyňa sa v tomto ohľade domnieva, že neexistuje žiadne odôvodnenie ani právny základ, ktoré by odôvodnili rozhodnutie PMO pokračovať v zabavení viac ako dvoch tretín jej dôchodku.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásady zákonnosti a právnej istoty. Žalobkyňa zastáva názor, že služobný poriadok je „*lex specialis*“, ktorý má prednosť pred akýmkoľvek vnútroštátnym právom: v oblasti životného minima tak existujú podstatné ustanovenia služobného poriadku, ktoré sú odlišné od všeobecného pracovného práva Únie aj od vnútroštátneho pracovného práva.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení zásady riadnej správy a povinnosti náležitej starostlivosti v rozsahu, v akom nebolo poskytnuté žiadne odôvodnenie skutočností alebo dôkazov, ktoré by mohli odôvodniť prijatie rozhodnutia PMO vyhradiť si právo opätovne odpočítať čiastku 3 839,60 eura zo splatných dôchodkov žalobkyne.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení zásady rovnosti a zákazu diskriminácie najmä v rozsahu, v akom — ak vychádzame z výkladu poskytnutého PMO — životné minimum závisí od krajiny, v ktorej mal úradník bydlisko.

Žalobkyňa sa takisto domáha náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá jej bola spôsobená pochybeniami, ktorých sa PMO dopustil a ktoré jej neumožňujú žiť dôstojne.

Žaloba podaná 18. júna 2019 — Datenlotsen Informationssysteme/Komisia

(Vec T-368/19)

(2019/C 270/39)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Datenlotsen Informationssysteme GmbH (Hamburg, Nemecko) (v zastúpení: T. Lübbig, Rechtsanwalt)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil, že žalovaná si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 108 ZFEÚ, keď v primeranej lehote neukončila konanie vo veci formálneho zisťovania vo veci SA.34402 (2015/C ex 2012/NN) rozhodnutím v súlade s článkom 108 ods. 2 ZFEÚ, prípadne v súlade s článkom 9 ods. 1 nariadenia 2015/1589⁽¹⁾,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na porušení článku 108 ZFEÚ z dôvodu neukončenia konania vo veci formálneho zisťovania.
 - V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že trvanie konania dlhšie ako sedem rokov musí byť považované za neprimerané. V tejto súvislosti uvádza, že vzhľadom na široký rozsah zistených skutočností a malý rozsah otvorených otázok už malo byť vydané rozhodnutie. Skoré rozhodnutie je navyše nevyhnutné z dôvodu naliehavosti.
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na porušení práva na primeranú dĺžku konania ako súčasť práva na riadnu správu vecí verejných podľa článku 41 Charty základných práv Európskej únie.
 - V rámci druhého žalobného dôvodu sa uvádzajú dve tvrdenia, ktoré sú v podstate totožné s tvrdeniami uvedenými v rámci prvého žalobného dôvodu, alebo sú im podobné.
3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na porušení článku 41 Charty základných práv Európskej únie v spojení s článkom 20.
 - V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa v prvom rade tvrdí, že žalovaná v dôsledku rôznych zdržujúcich opatrení Komisia porušila Kódex najlepšej praxe pre uskutočňovanie konaní vo veci kontroly štátnej pomoci.
4. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na porušení práva na odôvodnenie ako súčasť práva na účinnú právnu ochranu podľa článku 47 a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie.
 - V rámci štvrtého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že žalovaná nebola oprávnená všeobecným spôsobom odvolať sa na nevyhnutnosť ďalších konaní, ale mala to podrobne a jasne podložiť.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 20. júna 2019 — Pisoni/Parlament**(Vec T-375/19)**

(2019/C 270/40)

*Jazyk konania: taliančina***Účastníci konania***Žalobca:* Ferruccio Pisoni (Trento, Taliansko) (v zastúpení: M. Paniz, advokát)*Žalovaný:* Európsky parlament**Návrhy***Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil oznámenie Generálneho riaditeľstva Európskeho parlamentu pre financie, ktorým sa vykonalo rozhodnutie Predsedníctva Poslaneckej snemovne č. 14/2018 z 12. júla 2018 a/alebo rozhodnutie Rady predsedníctva Senátu republiky č. 6/2018 a v každom prípade,
- zrušil nový výmer a nový výpočet doživotného príspevku vyplácaného Európskym parlamentom,
- v dôsledku toho rozhodol, že žalobca má právo na zachovanie dotknutého doživotného príspevku vo výške podľa právnej úpravy platnej pred rozhodnutím Predsedníctva Poslaneckej snemovne č. 14/2018 a/alebo rozhodnutím Rady predsedníctva Senátu republiky č. 6/2018, a že Európsky parlament má povinnosť vyplatiť žalobcovi všetky neoprávnené zrazené sumy spolu s menovou infláciou a zákonnými úrokmi odo dňa zrážky až do zaplatenia, ako aj
- uložil Európskemu parlamentu povinnosť vyhovieť rozsudku a bezodkladne obnoviť doživotný príspevok v pôvodnej výške, ako aj nahradiť všetku škodu, pokiaľ a v rozsahu, v akom prináleží žalobcovi,
- v každom prípade: uložil povinnosť nahradiť trovy konania, odmenu advokáta, vrátane DPH, príspevkov na sociálne zabezpečenie pre advokátov a paušálne náhrady.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia sú podobné žalobným dôvodom a hlavným tvrdeniam uvedeným vo veci T-345/19, Santini/Parlament.

Žaloba podaná 21. júna 2019 — Topcart/EUIPO — Carl International (TC CARL)**(Vec T-377/19)**

(2019/C 270/41)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Topcart GmbH (Wiesbaden, Nemecko) (v zastúpení: M. Gail, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Carl International (Limonest, Francúzsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Sporná ochranná známka: prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie TC CARL — prihláška č. 14 957 542

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 2. apríla 2019 vo veci R 1826/2018-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 60 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 21. júna 2019 — Topcart/EUIPO — Carl International (TC CARL)

(Vec T-378/19)

(2019/C 270/42)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Topcart GmbH (Wiesbaden, Nemecko) (v zastúpení: M. Gail Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Carl International (Limonest, Francúzsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Sporná ochranná známka: prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie TC CARL — prihláška č. 1 5 048 556

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 2. apríla 2019 vo veci R 1617/2018-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 60 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 21. júna 2019 — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation/EUIPO (Serviceplan)

(Vec T-379/19)

(2019/C 270/43)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation GmbH & Co KG (Mníchov, Nemecko) (v zastúpení: B. Koch a P. Schmitz Rechtsanwälte)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie Serviceplan — prihláška č. 15 234 669

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 18. marca 2019 vo veci R 1424/2018-5

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom sa odvolanie zamietá,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie článku 94 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 21. júna 2019 — Service Gruppe für innovative Kommunikation/EUIPO (Serviceplan Solution)

(Vec T-380/19)

(2019/C 270/44)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Service Gruppe für innovative Kommunikation GmbH (Mníchov, Nemecko) (v zastúpení: B. Koch a P. Smitz, Rechtsanwälte)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Sporná ochranná známka: prihláška slovnnej ochrannej známky Európskej únie Serviceplan Solutions — prihláška č. 15 244 742

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 25. marca 2019 vo veci R 1427/2018-5

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
 - porušenie článku 94 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.
-

Žaloba podaná 21. júna 2019 — adpGauselmann/EUIPO — Gameloft (City Mania)**(Vec T-381/19)**

(2019/C 270/45)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* adpGauselmann GmbH (Lübbecke, Nemecko) (v zastúpení: P. Koch Moreno, lawyer)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)*Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom:* Gameloft SE (Paríž, Francúzsko)**Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO***Prihlasovateľ spornej ochrannej známky:* ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.*Dotknutá sporná ochranná známka:* prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie City Mania — prihláška č. 15 936 339*Konanie pred EUIPO:* námietkové konanie*Napadnuté rozhodnutie:* rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 11. apríla 2019 vo veci R 976/2018-2.**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- vyhlásil odvolací dôvod za odôvodnený a zrušil napadnuté rozhodnutie, konštatoval existenciu pravdepodobnosti zámieny medzi spornými ochrannými známkami a v dôsledku toho nariadil úplné zamietnutie prihlasovanej ochrannej známky,
- uložil EUIPO a ďalšiemu účastníkovi konania pred odvolacím senátom, ak vstúpi do konania pred Všeobecným súdom, povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2017/1001.

Žaloba podaná 25. júna 2019 — Turk Hava Yollari/EUIPO — Sky (skylife)**(Vec T-382/19)**

(2019/C 270/46)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Turk Hava Yollari AO (Istanbul, Turecko) (v zastúpení: R. Almaraz Palmero, lawyer)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Sky Ltd (Isleworth, Spojené kráľovstvo)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: medzinárodný zápis označujúci Európsku úniu v súvislosti so slovnou ochrannou známkou „skylife“ — medzinárodný zápis označujúci Európsku úniu č. 898 322

Konanie pred EUIPO: konanie o výmaze

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 23. apríla 2019 vo veci R 880/2018-4

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- nariadil EUIPO, aby vyhlásil sporný medzinárodný zápis ochrannej známky č. 898 322 za platný pre všetky tovary a služby zapísané v triedach 39 a 41,
- uložil EUIPO a vedľajšiemu účastníkovi konania, spoločnosti Sky Ltd, povinnosť nahradiť trovy konania pred Všeobecným súdom vrátane trov konania pred štvrtým odvolacím senátom.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 60 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
 - porušenie článku 94 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.
-

Žaloba podaná 21. júna 2019 — CI a i./Parlament a Rada**(Vec T-383/19)**

(2019/C 270/47)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: CI, CJ, CK, CL a CN.) (v zastúpení: J. Fouchet, advokát)

Žalovaní: Európsky parlament a Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/592 z 10. apríla 2019, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) 2018/1806 uvádzajúce zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov, a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti, pokiaľ ide o vystúpenie Spojeného kráľovstva z Únie,
- uložil Rade Európskej únie a Európskemu parlamentu povinnosť nahradiť všetky trovy konania, vrátane výdavkov na advokáta vo výške 5 000 eur.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení práva *acquis* odvodeného z európskeho občianstva nariadením (EÚ) 2019/592.

V prvom rade sa žalobcovia domnievajú, že Parlament a Rada porušili ich právo na rodinný a súkromný život, keďže žili viac ako pätnásť rokov v inom členskom štáte Únie, t. j. v štáte, s ktorým majú úzke väzby: niektorí majú manželského partnera a deti, ktorí sú štátnymi príslušníkmi iného členského štátu alebo tam vlastnia majetok.

V druhom rade sa žalobcovia domnievajú, že napadnuté nariadenie porušilo zásadu rovnosti, keďže uznalo zánik práv, ktoré žalobcovia odvodzujú z ich európskeho občianstva bez toho, aby stanovilo rozdiel medzi občanmi, na ktorých sa vzťahuje pravidlo o zrušení ich práva voliť po pätnástich rokoch pobytu mimo Spojeného kráľovstva a ostatnými občanmi.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení postavenia Gibraltáru sporným nariadením tým, že odkaz na Gibraltár v napadnutom nariadení ako „kolóniu britskej koruny“ môže vytvárať jedine nepriaznivé prostredie na účely zmierenia medzi Španielskom a Spojeným kráľovstvom na úkor práv obyvateľov Gibraltáru.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení oslobodenia od víza priznaného britským občanom nariadením 2018/1240 z dôvodu, že žalobcovia musia požiadať o cestovné povolenie ETIAS a že existuje teda možnosť, že udelenie tohto povolenia im bude zamietnuté.

Žaloba podaná 25. júna 2019 — Mazzone/Parlament**(Vec T-385/19)**

(2019/C 270/48)

*Jazyk konania: taliančina***Účastníci konania**

Žalobca: Antonio Mazzone (Neapol, Taliansko) (v zastúpení: M. Paniz, advokát)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil oznámenie Generálneho riaditeľstva Európskeho parlamentu pre financie, ktorým sa vykonalo rozhodnutie Predsedníctva Poslaneckej snemovne č. 14/2018 z 12. júla 2018 a/alebo rozhodnutie Rady predsedníctva Senátu republiky č. 6/2018 a v každom prípade,
- zrušil nový výmer a nový výpočet doživotného príspevku vyplácaného Európskym parlamentom,
- v dôsledku toho rozhodol, že žalobca má právo na zachovanie dotknutého doživotného príspevku vo výške podľa právnej úpravy platnej pred rozhodnutím Predsedníctva Poslaneckej snemovne č. 14/2018 a/alebo rozhodnutím Rady predsedníctva Senátu republiky č. 6/2018, a že Európsky parlament má povinnosť vyplatiť žalobcovi všetky neoprávnené zrazené sumy spolu s menovou infláciou a zákonnými úrokmi odo dňa zrážky až do zaplatenia, ako aj
- uložil Európskemu parlamentu povinnosť vyhovieť rozsudku a bezodkladne obnoviť doživotný príspevok v pôvodnej výške, ako aj nahradiť všetku škodu, pokiaľ a v rozsahu, v akom prináleží žalobcovi,
- v každom prípade: uložil povinnosť nahradiť trovy konania, odmenu advokáta, vrátane DPH, príspevkov na sociálne zabezpečenie pre advokátov a paušálne náhrady.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia sú podobné žalobným dôvodom a hlavným tvrdeniam uvedeným vo veci T-345/19, Santini/Parlament.

Žaloba podaná 28. júna 2019 — Puigdemont i Casamajó a Comín i Oliveres/Parlament**(Vec T-388/19)**

(2019/C 270/49)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: Carles Puigdemont i Casamajó (Waterloo, Belgicko) a Antoni Comín i Oliveres (Waterloo) (v zastúpení: P. Bekaert, lawyer, B. Emmerson QC, G. Boye a S. Bekaert, lawyers)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Parlamentu, ktorým bol žalobcom odmietnutý vstup na osobitnú recepciu usporiadanú pre vybraných členov Parlamentu a pokyn predsedu Parlamentu z 29. mája 2019, ktorým im bolo zabránené v podaní písomného vyhlásenia, ako vyžaduje článok 3 ods. 2 rokovacieho poriadku;
- zrušil rozhodnutie Parlamentu potvrdené listom predsedu Parlamentu bez právneho základu z 27. júna 2019 nezohľadniť výsledky volieb do Európskeho parlamentu z 26. mája 2019, ktoré Španielsko oficiálne vyhlásilo a následné rozhodnutie o zohľadnení iného a nekompletného zoznamu zvolených členov, na ktorom však žalobcovia neboli uvedení, ktorý španielske orgány oznámili 17. júna 2019;
- zrušil rozhodnutie Parlamentu považovať oznámenie španielskej volebnej komisie z 20. júna 2019 ako zbavujúce účinku vyhlásenie žalobcov ako zvolených členov Parlamentu, čo predstavuje nezákonné vyhlásenie o uvoľnenom mandáte, čím Parlament porušil článok 13 volebného aktu z roku 1976;
- zrušil rozhodnutie Parlamentu potvrdené listom predsedu Parlamentu bez právneho základu z 27. júna 2019, ktorým sa podľa článku 3 ods. 2 rokovacieho poriadku odmieta zabezpečiť právo žalobcov zasadiť v Parlamente a jeho orgánoch a plného užívania práv, ktoré sú s tým spojené od dátumu jeho prvého zasadnutia až do vydania rozhodnutia v sporoch predložených Parlamentu a španielskym súdnym orgánom;
- zrušil rozhodnutie predsedu Parlamentu potvrdené listom bez právneho základu z 27. júna 2019, ktorým bolo žalobcom na základe článku 8 rokovacieho poriadku odmietnuté potvrdenie výsad a imunit podľa článku 9 Protokolu (č. 7) o výsadách a imunitách Európskej únie;
- uložil žalovanému jednak náhradu trov konania a v súlade s článkom 340 druhým odsekom ZFEÚ náhradu spôsobenej škody: ušlú mesačnú odmenu priznanú členom Európskeho parlamentu a jedno symbolické euro ako nemajetkovú ujmu.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na skutočnosti, že rozhodnutie Parlamentu, ktorým bol žalobcom odmietnutý vstup na osobitnú recepciu usporiadanú pre zvolených členov Parlamentu a pokyn predsedu Parlamentu z 29. mája 2019 porušujú články 20 a 21 a článok 39 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).

2. Druhý žalobný dôvod založený na skutočnosti, že rozhodnutie Parlamentu nezohľadniť výsledky volieb do Európskeho parlamentu z 26. mája 2019, ktoré Španielsko oficiálne vyhlásilo a následné rozhodnutie o zohľadnení iného a nekompletného zoznamu zvolených členov, na ktorom však žalobcovia neboli uvedení, ktorý španielske orgány oznámili 20. júna 2019, porušuje článok 12 volebného aktu z roku 1976 a článok 3 ods. 2 rozhodnutia Európskej rady (EÚ) 2018/937 ⁽¹⁾ v spojení s článkom 39 ods. 2 Charty, článkom 10 ods. 1 a 2 ZEÚ, článkom 14 ods. 2 a 3 ZEÚ a článkom 1 ods. 3 volebného aktu z roku 1976.
3. Tretí žalobný dôvod založený skutočnosti, že rozhodnutie Parlamentu považovať oznámenie španielskej volebnej komisie z 20. júna 2019 ako zbavujúce účinku vyhlásenie žalobcov ako zvolených členov Parlamentu, predstavuje nezákonné vyhlásenie o uvoľnenom mandáte, čím Parlament porušil článok 13 volebného aktu z roku 1976, ktoré poručuje článok 6 ods. 2 a články 8 a 13 volebného aktu z roku 1976 v spojení s článkom 39 ods. 2 Charty, článkom 10 ods. 1 a 2 ZEÚ, článkom 14 ods. 2 a 3 ZEÚ a článkom 1 ods. 3 volebného aktu z roku 1976.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na skutočnosti, že rozhodnutie predsedu Parlamentu, ktorým sa podľa článku 3 ods. 2 rokovacieho poriadku odmieta zabezpečiť právo žalobcov zasadnúť v Parlamente a jeho orgánoch a plného užívania práv, ktoré sú s tým spojené od dátumu jeho prvého zasadnutia až do vydania rozhodnutia v sporoch predložených Parlamentu a španielskym súdnym orgánom porušuje článok 3 ods. 2 Rokovacieho poriadku Európskeho parlamentu, článok 5 ods. 1 a článok 12 volebného aktu z roku 1976 v spojení s článkom 39 ods. 2 Charty, článkom 10 ods. 1 a 2 ZEÚ, článkom 14 ods. 2 a 3 ZEÚ a článkom 1 ods. 3 volebného aktu z roku 1976.
5. Piaty žalobný dôvod založený na skutočnosti, že rozhodnutie predsedu Parlamentu, ktorým bolo žalobcom odmietnuté potvrdenie výsad a imunit podľa článku 9 Protokolu (č. 7) o výsadách a imunitách Európskej únie, porušuje článok 5 ods. 2 Rokovacieho poriadku Európskeho parlamentu, článok 6 ods. 2 volebného aktu z roku 1976 a článok 9 uvedeného protokolu v spojení s článkom 39 ods. 2 Charty, článkom 10 ods. 1 a 2 ZEÚ, článkom 14 ods. 2 a 3 ZEÚ a článkom 1 ods. 3 volebného aktu z roku 1976.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Európskej rady (EÚ) 2018/937 z 28. júna 2018, ktorým sa stanovuje zloženie Európskeho parlamentu (Ú. v. EÚ L 165I, 2018, s. 1).

Žaloba podaná 27. júna 2019 — Coppo Gavazzi/Parlament

(Vec T-389/19)

(2019/C 270/50)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Maria Teresa Coppo Gavazzi (Miláno, Taliansko) (v zastúpení: M. Merola, advokát)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil za neplatný alebo v celom rozsahu zrušil akt, o ktorom bola žalobkyňa informovaná prostredníctvom napadnutého oznámenia, v ktorom Európsky parlament znovu určil nárok na dôchodok v súvislosti s ukončením činnosti a nariadil vrátenie sumy vyplnenej na základe predchádzajúceho výpočtu penzie,

- uložil Európskemu parlamentu povinnosť vrátiť všetky neoprávnené zrazené sumy, spolu so zákonnými úrokmi od dátumu zrazenia súm a uložil Európskemu parlamentu povinnosť vykonať rozsudok, ktorý bude vydaný, a podniknúť všetky kroky a prijať všetky akty alebo opatrenia potrebné na zabezpečenie okamžitej a celkovej obnovy pôvodnej výšky dôchodku,
- uložil Európskemu parlamentu povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Táto žaloba je podaná proti aktu, ktorým Európsky parlament znovu určil nárok na dôchodok v súvislosti s ukončením činnosti žalobkyne po nadobudnutí účinnosti rozhodnutia Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Predsedníctvo Poslaneckej snemovne, Taliansko) č. 14/2018 dňa 1. januára 2019 a nariadil vrátenie sumy zaplatenej na základe predchádzajúceho výpočtu.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na nedostatku právomoci autora aktu, na porušení procesných požiadaviek a následného porušenia článku 41 Charty základných práv.
 - Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že oznámenie Európskeho parlamentu je protiprávne, keďže má vážne vady a zjavné nedostatky, najmä procesného charakteru, konkrétne, že rozhodnutie bolo prijaté Generálnym riaditeľstvom pre financie a nie Predsedníctvom Európskeho parlamentu, ako stanovuje článok 11a ods. 6 a článok 25 ods. 3 Rokovacieho poriadku Európskeho parlamentu. Oznámenie neobsahuje žiadne odôvodnenie, pokiaľ ide o dôvody, pre ktoré bolo prijaté a pre ktoré sa malo talianske rozhodnutie automaticky uplatňovať.
2. Druhý žalobný dôvod založený na neexistencii právneho základu napadnutého aktu a na nesprávnom právnom posúdení pri výklade článku 75 vykonávacích opatrení k štatútu poslancov
 - Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že napadnutý akt nesprávne uvádza ako právny základ prílohu III Pravidiel týkajúcich sa výdavkov a príspevkov poslancov Európskeho parlamentu (pravidlá VPP) a článku 75 vykonávacích opatrení k štatútu poslancov Európskeho parlamentu (VOŠ). Platnosť dôchodkového systému stanoveného v pravidlách VPP uplynula 14. júla 2009 nadobudnutím účinnosti štatútu poslancov Európskeho parlamentu. Pokiaľ ide o článok 75 VOŠ, ktorý odkazuje na prílohu III pravidiel VOŠ, tento článok neoprávňuje Európsky parlament na prijatie opatrení, ako je napadnutý akt.
3. Tretí žalobný dôvod založený na skutočnosti, že oznámenie zjavne porušuje právnu výhradu stanovenú v článku 75 druhom odseku VOŠ, ktorý výslovne odkazuje na podmienky stanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch, čo vylučuje relevantnosť interných rozhodnutí poslaneckej snemovne členského štátu.
 - Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že zmeny stanovené v rozhodnutí Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Predsedníctvo Poslaneckej snemovne, Taliansko) č. 14/2018 neboli prijaté na základe štátneho zákona, ale prostredníctvom jednoduchého rozhodnutia Predsedníctva Poslaneckej snemovne.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na zjavnom porušení všeobecných zásad práva Únie, ako je zásada právnej istoty, zásada legitímnej dôvery, zásada ochrany nadobudnutých nárokov a zásada rovnosti.
 - Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že napadnuté rozhodnutie vážne narušuje dôveru bývalých poslancov v nedotknuteľnosť práv, ktoré už nadobudli, ako aj očakávania, ktoré vznikli na základe právneho rámca platného počas ich mandátu. Navyše sa zdá, že podstatné zníženie finančných súm, na ktoré mali bývalí poslanci nárok na základe predtým platnej právnej úpravy, neobsahovalo žiadne primerané zákonné odôvodnenie, ani žiadny naliehavý dôvod, ako vyžaduje judikatúra Súdneho dvora a Európskeho súdu pre ľudské práva.

Žaloba podaná 27. júna 2019 — Muscardini/Parlament**(Vec T-390/19)**

(2019/C 270/51)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Cristiana Muscardini (Miláno, Taliansko) (v zastúpení: M. Merola, advokát)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil neexistenciu aktu, o ktorom bola žalobkyňa informovaná prostredníctvom napadnutého oznámenia, ktorým Európsky parlament opätovne určil nárok na dôchodok v súvislosti s ukončením činnosti a nariadil vrátenie sumy vyplatenej na základe predchádzajúceho výpočtu penzie, alebo v celom rozsahu zrušil tento akt,
- uložil Európskemu parlamentu povinnosť vrátiť všetky neoprávnené zrazené sumy, spolu so zákonnými úrokmi od dátumu zrazenia súm a uložil Európskemu parlamentu povinnosť vykonať rozsudok, ktorý bude vydaný, a podniknúť všetky potrebné kroky a prijať všetky potrebné akty alebo opatrenia na zabezpečenie okamžitej a celkovej obnovy pôvodnej výšky dôchodku,
- uložil Európskemu parlamentu povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia sú podobné žalobným dôvodom a hlavným tvrdeniam uvedeným vo veci T-389/19, Coppo Gavazzi/Parlament.

Žaloba podaná 27. júna 2019 — Vinci/Parlament**(Vec T-391/19)**

(2019/C 270/52)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Luigi Vinci (Miláno, Taliansko) (v zastúpení: M. Merola, advokát)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil neexistenciu aktu, o ktorom bol žalobca informovaný prostredníctvom napadnutého oznámenia, ktorým Európsky parlament opätovne určil nárok na dôchodok v súvislosti s ukončením činnosti a nariadil vrátenie sumy vyplatenej na základe predchádzajúceho výpočtu penzie, alebo v celom rozsahu zrušil tento akt,

- uložil Európskemu parlamentu povinnosť vrátiť všetky neoprávnene zrazené sumy, spolu so zákonnými úrokmi od dátumu zrazenia súm a uložil Európskemu parlamentu povinnosť vykonať rozsudok, ktorý bude vydaný, a podniknúť všetky potrebné kroky a prijať všetky potrebné akty alebo opatrenia na zabezpečenie okamžitej a celkovej obnovy pôvodnej výšky dôchodku,
- uložil Európskemu parlamentu povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia sú podobné žalobným dôvodom a hlavným tvrdeniam uvedeným vo veci T-389/19, Coppo Gavazzi/Parlament.

Žaloba podaná 27. júna 2019 — Mantovani/Parlament

(Vec T-392/19)

(2019/C 270/53)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Agostino Mantovani (Brescia, Taliansko) (v zastúpení: M. Merola, advokát)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil neexistenciu aktu, o ktorom bol žalobca informovaný prostredníctvom napadnutého oznámenia, ktorým Európsky parlament opätovne určil nárok na dôchodok v súvislosti s ukončením činnosti a nariadil vrátenie sumy vyplatenej na základe predchádzajúceho výpočtu penzie, alebo v celom rozsahu zrušil tento akt,
- uložil Európskemu parlamentu povinnosť vrátiť všetky neoprávnene zrazené sumy, spolu so zákonnými úrokmi od dátumu zrazenia súm a uložil Európskemu parlamentu povinnosť vykonať rozsudok, ktorý bude vydaný, a podniknúť všetky potrebné kroky a prijať všetky potrebné akty alebo opatrenia na zabezpečenie okamžitej a celkovej obnovy pôvodnej výšky dôchodku,
- uložil Európskemu parlamentu povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia sú podobné žalobným dôvodom a hlavným tvrdeniam uvedeným vo veci T-389/19, Coppo Gavazzi/Parlament.

Žaloba podaná 28. júna 2019 — Iccrea Banca/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií**(Vec T-400/19)**

(2019/C 270/54)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Rím, Taliansko) (v zastúpení: P. Messina, F. Isgrò a A. Dentoni Litta, advokáti)

Žalovaná: Jednotná rada pre riešenie krízových situácií

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

A) V prvom rade:

— zrušil rozhodnutie Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií č. SRB/ES/SRF/2019/10 zo 16. apríla 2019 a prípadne prílohy tohto rozhodnutia, ako aj akékoľvek iné rozhodnutia Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií, aj keď sú neznáme, na základe ktorých Banca d'Italia (Talianka centrálna banka) prijala rozhodnutia č. 0543938/19 z 24. apríla 2019 a č. 0733800/19 zo 7. júna 2019,

— nahradil spoločnosti Iccrea Banca škodu spočívajúcu vo vyšších výdavkoch, ktorú jej spôsobila Jednotná rada pre riešenie krízových situácií pri výkone svojich funkcií určiť príspevky, ktoré mala žalobkyňa zaplatiť,

B) Subsidiárne, ak sa nevyhovelo hlavným návrhom:

— vyhlásil neplatnosť článku 5 ods. 1 písm. a) a f) delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 2015/63 z 21. októbra 2014, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o príspevky ex ante do mechanizmov financovania riešenia krízových situácií⁽¹⁾, pre porušenie základných zásad rovnosti, zákazu diskriminácie a proporcionality, ako sú zakotvené v článku 2 ZEÚ a vyložené Súdnyh dvorom Európskej únie.

C) V každom prípade uložil Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Táto žaloba bola podaná proti rozhodnutiu Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií č. SRB/ES/SRF/2019/10 zo 16. apríla 2019 a jej prílohám, ako aj akýmkoľvek iným rozhodnutiam tohto orgánu, aj keď sú neznáme, na základe ktorých bola žalobkyňi uložená povinnosť platiť príspevky podľa delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 2015/63 z 21. októbra 2014, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o príspevky ex ante do mechanizmov financovania riešenia krízových situácií.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na nedostatočnom vyšetrovaní, na nesprávnom posúdení skutkového stavu, na porušení a nesprávnom uplatnení článku 5 [ods. 1] písm. a) nariadenia 2015/63, ako aj na porušení zásad zákazu diskriminácie a riadnej správy vecí verejných.

— Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že Jednotná rada pre riešenie krízových situácií nesprávne uplatnila článok 5 [ods. 1] písm. a) nariadenia 2015/63 pri stanovení výšky príspevkov, ktoré mala žalobkyňa zaplatiť, tým, že nezohľadnila pasíva v rámci skupiny.
2. Druhý žalobný dôvod založený na nedostatočnom vyšetrovaní, na nesprávnom posúdení skutkového stavu, na porušení a nesprávnom uplatnení článku 5 [ods. 1] písm. f) nariadenia 2015/63, ako aj na porušení zásad zákazu diskriminácie a riadnej správy vecí verejných.

— Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že Jednotná rada pre riešenie krízových situácií nesprávne uplatnila článok 5 [ods. 1] písm. f) nariadenia 2015/63 tým, že zaviedla dvojité započítanie.
3. Tretí žalobný dôvod založený na protiprávnom konaní orgánu Únie, čo zakladá mimozmluvnú zodpovednosť podľa článku 268 ZFEÚ.

— Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že Konanie Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií zahŕňa všetky predpoklady, ktoré európska judikatúra požaduje na podanie takehoto návrhu, t. j. protiprávnosť konania vytykána inštitúciám, skutočná existencia škody a existencia príčinnej súvislosti medzi údajným konaním a tvrdenou škodou.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený, subsidiárne a ako vedľajší dôvod, na porušení zásad efektivity, ekvivalencie a rovnakého zaobchádzania, čo vedie k neuplatniteľnosti nariadenia 2015/63.

— Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že prípadný rozpor medzi uvedeným nariadením a situáciou žalobkyne porušuje uvedené zásady, pretože subjektom nachádzajúcim sa v rovnakej skutkovej situácii ako Iccrea by boli znížené príspevky, čo by viedlo k protiprávnemu zhoršovaniu postavenia žalobkyne a malo za následok, že s podobnými situáciami by sa zaobchádzalo rozdielne.

(¹) Ú. v. EÚ L 11, 2015, s. 44.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK